

Vsebina

IV *Informacije*

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2014/C 142/01	Zadnja objava Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i> UL C 135, 5.5.2014	1
---------------	---	---

V *Objave*

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2014/C 142/02	Zadeva C-628/11: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 18. marca 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberlandesgericht Braunschweig – Nemčija) – Kazenski postopek zoper International Jet Management GmbH (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Člen 18 PDEU — Prepoved vsakršne diskriminacije glede na državljanstvo — Komercialni leti iz tretje države v državo članico — Ureditev države članice, v skladu s katero morajo letalski prevozniki Unije, ki nimajo operativne licence, ki jo izda ta država članica, pridobiti dovoljenje za vsak let iz tretje države)	2
2014/C 142/03	Zadeva C-639/11: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 20. marca 2014 – Evropska komisija proti Republici Poljski (Neizpolnitev obveznosti države — Registracija motornih vozil — Člena 34 PDEU in 36 PDEU — Direktiva 70/311/EGS — Direktiva 2007/46/ES — Vožnja po desni v državi članici — Obveznost, da se za namen registracije krmilje osebnih vozil iz desne strani premesti na levo)	3
2014/C 142/04	Zadeva C-61/12: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 20. marca 2014 – Evropska komisija proti Republici Litvi (Neizpolnitev obveznosti države — Registracija motornih vozil — Člena 34 PDEU in 36 PDEU — Direktiva 70/311/EGS — Direktiva 2007/46/ES — Vožnja po desni v državi članici — Obveznost, da se za namen registracije krmilje osebnih vozil iz desne strani premesti na levo)	4

2014/C 142/05	Zadeva C-139/12: Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 20. marca 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Supremo – Španija) – Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona proti Generalidad de Cataluña (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Šesta direktiva o DDV — Oprostitve — Transakcije, ki se nanašajo na prodajo vrednostnih papirjev in pomenijo prenos lastništva nad nepremičninami — Zavezanost k plačilu posrednega davka, ki ni DDV — Člena 49 PDEU in 63 PDEU — Povsem notranji položaj)	5
2014/C 142/06	Zadeva C-167/12: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 18. marca 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Employment Tribunal, Newcastle upon Tyne – Združeno kraljestvo) – C. D. proti S. T. (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Socialna politika — Direktiva 92/85/EGS — Ukrepi za spodbujanje izboljšav na področju varnosti in zdravja pri delu nosečih delavk in delavk, ki so pred kratkim rodile ali dojijo — Člen 8 — Mati naročnica, ki je otroka dobila na podlagi dogovora o nadomestnem materinstvu — Zavrnitev priznanja porodniškega dopusta — Direktiva 2006/54/ES — Enako obravnavanje delavcev in delavk — Člen 14 — Manj ugodno obravnavanje matere naročnice v zvezi s priznanjem porodniškega dopusta)	6
2014/C 142/07	Zadeva C-363/12: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 18. marca 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe The Equality Tribunal – Irska) – Z proti A Government Department, The Board of Management of a Community School (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Socialna politika — Direktiva 2006/54/ES — Enako obravnavanje delavcev in delavk — Mati naročnica, ki je otroka dobila na podlagi dogovora o nadomestnem materinstvu — Zavrnitev priznanja plačanega dopusta, enakovrednega porodniškemu ali posvojitelskemu dopustu, tej materi — Konvencija Združenih narodov o pravicah invalidov — Direktiva 2000/78/ES — Enako obravnavanje pri zaposlovanju in delu — Prepoved kakršne koli diskriminacije zaradi invalidnosti — Mati naročnica, ki ne more zanositi — Obstoj invalidnosti — Veljavnost direktiv 2006/54 in 2000/78)	7
2014/C 142/08	Zadeva C-427/12: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 18. marca 2014 – Evropska komisija proti Evropskemu parlamentu, Svetu Evropske unije (Ničnostna tožba — Izbira pravne podlage — Člena 290 PDEU in 291 PDEU — Delegirani akt in izvedbeni akt — Uredba (EU) št. 528/2012 — Člen 80(1) — Biocidni proizvodi — Evropska agencija za kemikalije — Določitev pristojbin s strani Komisije)	8
2014/C 142/09	Zadeva C-271/13 P: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 20. marca 2014 – Rouse Industry proti Evropski komisiji (Pritožba — Državne pomoči — Državna pomoč, ki jo je Republika Bolgarija dodelila v obliki odpusta terjatev — Sklep Komisije, s katerim je državna pomoč razglašena za nezdržljivo z notranjim trgov in s katerim je odrejeno njeno vračilo — Pojem „nova pomoč“ — Obveznost obrazložitve)	8
2014/C 142/10	Zadeva C-19/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sozialgerichts Duisburg (Nemčija) 16. januarja 2014 – Ana-Maria Talasca, Angelina Marita Talasca proti Stadt Kevelaer	9
2014/C 142/11	Zadeva C-43/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Nejvyšší správní soud (Česka republika) 18. decembra 2013 – ŠKO-ENERGO, s.r.o. proti Odvolací finanční ředitelství	9
2014/C 142/12	Zadeva C-45/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Ítéltábla (Madžarska) 27. januarja 2014 – kazenski postopek zoper Istvána Balázsa in Dániela Pappa	10
2014/C 142/13	Zadeva C-46/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Rüsselsheim (Nemčija) 28. januarja 2014 – Jürgen Kaiser proti Condor Flugdienst GmbH	10
2014/C 142/14	Zadeva C-51/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 4. februarja 2014 vložilo Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Nemčija) – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG proti Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung.	11
2014/C 142/15	Zadeva C-52/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 4. februarja 2014 vložilo Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Nemčija) – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG proti Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung.	12
2014/C 142/16	Zadeva C-58/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 6. februarja 2014 – Hauptzollamt Hannover proti Amazon EU Sàrl	13

2014/C 142/17	Zadeva C-59/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 7. februarja 2014 vložilo Finanzgericht Hamburg (Nemčija) – Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas	13
2014/C 142/18	Zadeva C-66/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof (Avstrija) 10. februarja 2014 – Finanzamt Linz proti Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz	14
2014/C 142/19	Zadeva C-67/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundessozialgericht (Nemčija) 10. februarja 2014 – Jobcenter Berlin Neukölln proti Nazifa Alimanovic in drugim	14
2014/C 142/20	Zadeva C-69/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunalul Sibiu (Romunija) 10. februarja 2014 – Dragoș Constantin Târșia proti Romuniji, ki jo zastopa Ministerul Finanțelor și Economiei, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Inmatriculare a Autovehiculelor	15
2014/C 142/21	Zadeva C-72/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Nizozemska) 10. februarja 2014 – X, nasprotna stranka v postopku s pritožbo: Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst proti X van de rijksbelastingdienst	16
2014/C 142/22	Zadeva C-74/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) 10. februarja 2014 – UAB Eturas in drugi proti Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba.	16
2014/C 142/23	Zadeva C-79/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Hannover (Nemčija) 14. februarja 2014 – TUIfly GmbH proti Haraldju Walterju	17
2014/C 142/24	Zadeva C-81/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 17. februarja 2014 – Nannoka Vulcanus Industries BV proti College van Gedeputeerde Staten van Gelderland	17
2014/C 142/25	Zadeva C-82/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte Suprema di Cassazione (Italija) 17. februarja 2014 – Agenzia delle Entrate proti Nuova Invincibile.	18
2014/C 142/26	Zadeva C-83/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad Sofia-grad (Bolgarija) 17. februarja 2014 – CEZ Razpredelenie Bulgaria AD proti Komisia za zashtita ot diskriminatsia	18
2014/C 142/27	Zadeva C-86/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Social nº 1 de Granada (Španija) z dne 18. februarja 2014 – Marta León Medialdea proti Ayuntamiento de Huétor Vega	20
2014/C 142/28	Zadeva C-89/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte Suprema di Cassazione (Italija) 21. februarja 2014 – A2A SpA proti Agenzia delle Entrate	20
2014/C 142/29	Zadeva C-92/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Judecătoria Câmpulung (Romunija) 25. februarja 2014 – Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran, Ilie Tudoranproti SC Suport Colect SRL	21
2014/C 142/30	Zadeva C-94/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Kúria (Madžarska) 27. februarja 2014 – Flight Refund Ltd proti Deutsche Lufthansa AG	22
2014/C 142/31	Zadeva C-96/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo tribunal de grande instance de Nîmes (Francija) 28. februarja 2014 – Jean-Claude Van Hove proti CNP Assurance SA	23
2014/C 142/32	Zadeva C-97/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Gyulai Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Madžarska) 3. marca 2014 – SMK Kft. proti Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága, Nemzeti Adó- és Vámhivatal	23
2014/C 142/33	Zadeva C-98/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Törvényszék (Madžarska) 3. marca 2014 – Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft. in drugi proti Magyar Állam.	24
2014/C 142/34	Zadeva C-103/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litva) 4. marca 2014 – Bronius Jakutis in Kretingalės kooperatinė ŽŪB proti Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos in Lietuvos valstybė.	26

2014/C 142/35	Zadeva C-106/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 6. marca 2014 – FCD – Fédération des entreprises du commerce et de la distribution in FMB – Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison proti Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie	28
---------------	--	----

2014/C 142/36	Zadeva C-111/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Varhoven administrativen sad (Bolgarija) 7. marca 2014 – GST – Sarviz AG Germanija proti Direktor.	28
---------------	--	----

Splošno sodišče

2014/C 142/37	Zadeva T-46/10: Sodba Splošnega sodišča z dne 20. marca 2014 – Faci proti Komisiji (Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Evropski trg termičnih stabilizatorjev ESBO/ester — Odločba o ugotovitvi kršitve člena 81 ES in člena 53 Sporazuma EGP — Določitve cen, razdelitev trgov in strank ter izmenjava občutljivih poslovnih podatkov — Dokaz dela kršitve — Denarne kazni — Enako obravnavanje — Učinkovito upravljanje — Sprejemljiv rok — Sorazmernost)	30
---------------	--	----

2014/C 142/38	Zadeva T-181/10: Sodba Splošnega sodišča z dne 20. marca 2014 – Reagens proti Komisiji (Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dokumenti v zvezi z zahtevo, da se upošteva pomanjkanje plačilne zmožnosti določenih podjetij v okviru postopka v okviru omejevalnih sporazumov — Zavrnitev dostopa — Izjema, ki se nanaša na zaščito poslovnih interesov tretjih — Izjema v zvezi z varstvom namena inšpekcij, preiskav in revizij — Prevlada javnega interesa — Obveznost konkretnega in posamičnega preizkusa — Delni dostop)	30
---------------	---	----

2014/C 142/39	Zadeva T-306/10: Sodba Splošnega sodišča z dne 21. marca 2014 – Yusef proti Komisiji (Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi za osebe in subjekte, povezane z Osamo bin Ladnom, mrežo Al Kaida in talibani — Uredba (ES) št. 881/2002 — Zamrznitev sredstev in finančnih virov osebe, ker je bila vključena na seznam, ki ga je določil organ Združenih narodov — Odbor za sankcije — Vključitev v Prilogo I k Uredbi št. 881/2002 — Zavrnitev Komisije, da bi to vključitev izbrisala — Tožba zaradi nedelovanja — Temeljne pravice — Pravica do izjave, pravica do učinkovitega sodnega nadzora in pravica do spoštovanja lastnine)	31
---------------	---	----

2014/C 142/40	Zadeva T-539/11: Sodba Splošnega sodišča z dne 25. marca 2014 – Deutsche Bank proti UUNT (Leistung aus Leidenschaft) (Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti Leistung aus Leidenschaft — Znamka, ki je sestavljena iz reklamnega slogana — Absolutni razlogi za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Enako obravnavanje — Obveznost obrazložitve — Dokazi, prvič predloženi Splošnemu sodišču)	32
---------------	---	----

2014/C 142/41	Zadeva T-291/12: Sodba Splošnega sodišča z dne 25. marca 2014 – Deutsche Bank proti UUNT (Passion to Perform) (Znamka Skupnosti — Mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija — Besedna znamka Passion to Perform — Znamka, sestavljena iz oglasnega slogana — Absolutni razlogi za zavrnitev — Neostoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Enako obravnavanje)	33
---------------	---	----

2014/C 142/42	Združeni zadevi T-534/12 in T-535/12: Sodba Splošnega sodišča z dne 26. marca 2014 – Still proti UUNT (Fleet Data Services) (Znamka Skupnosti — Prijava figurativnih znamk Skupnosti Fleet Data Services in Truck Data Services — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisnost — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) in (2) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Pravica do izjave — Člen 75, drugi stavek, Uredbe št. 207/2009)	33
---------------	--	----

2014/C 142/43	Zadeva T-81/13: Sodba Splošnega sodišča z dne 21. marca 2014 – FTI Touristik proti UUNT (BigXtra) (Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti BigXtra — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)	34
---------------	--	----

2014/C 142/44	Zadeva T-46/12: Sklep Splošnega sodišča z dne 5. marca 2013 – Chrysamed Vertrieb proti UUNT – Chrysal International (Chrysamed) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Umik prijave za registracijo — Ustavitev postopka)	34
---------------	--	----

2014/C 142/45	Zadeva T-198/13: Sklep Splošnega sodišča z dne 3. februarja 2014 – Imax proti UUNT – Himax Technologies (IMAX) (Znamka Skupnosti — Ugovor — Umik ugovora — Ustavitev postopka)	35
---------------	--	----

2014/C 142/46	Zadeva T-62/14: Tožba, vložena 27. januarja 2014 – BR IP Holder proti UUNT – Greyleg Investments (HOKEY POKEY)	35
2014/C 142/47	Zadeva T-98/14: Tožba, vložena 14. februarja 2014 – Société Générale proti Komisiji	36
2014/C 142/48	Zadeva T-106/14: Tožba, vložena 14. februarja 2014 – Universal Utility International proti UUNT (Greenworld)	37
2014/C 142/49	Zadeva T-108/14: Tožba, vložena 17. februarja 2014 – Burazer in drugi proti Evropski uniji	37
2014/C 142/50	Zadeva T-109/14: Tožba, vložena 17. februarja 2014 – Škugor in drugi proti Evropski uniji.	38
2014/C 142/51	Zadeva T-124/14: Tožba, vložena 19. februarja 2014 – Finska proti Komisiji	39
2014/C 142/52	Zadeva T-125/14: Tožba, vložena 14. februarja 2014 – Gappol Marzena Porczyńska proti UUNT – GAP (ITM) – (GAPPol)	40
2014/C 142/53	Zadeva T-134/14: Tožba, vložena 28. februarja 2014 – Nemčija proti Komisiji.	40
2014/C 142/54	Zadeva T-141/14: Tožba, vložena 28. februarja 2014 – Solar World in drugi proti Svetu	41
2014/C 142/55	Zadeva T-142/14: Tožba, vložena 28. februarja 2014 – Solar World in drugi proti Svetu	42
2014/C 142/56	Zadeva T-160/14: Tožba, vložena 28. januarja 2014 – Yingli Energy (Kitajska) in drugi proti Svetu	43
2014/C 142/57	Zadeva T-161/14: Tožba, vložena 28. februarja 2014 – Yingli Energy (Kitajska) in drugi proti Svetu	44
2014/C 142/58	Zadeva T-166/14: Tožba, vložena 3. marca 2014 – PRS Mediterranean proti UUNT – Reynolds Presto Products (NEOWEB)	45
2014/C 142/59	Zadeva T-172/14: Tožba, vložena 20. marca 2014 – Stahlwerk Bous proti Komisiji.	46
2014/C 142/60	Zadeva T-173/14: Tožba, vložena 20. marca 2014 – WeserWind proti Komisiji	47
2014/C 142/61	Zadeva T-174/14: Tožba, vložena 20. marca 2014 – Dieckerhoff Guss proti Komisiji	47
2014/C 142/62	Zadeva T-175/14: Tožba, vložena 20. marca 2014 – Walter Hundhausen proti Komisiji.	48
2014/C 142/63	Zadeva T-176/14: Tožba, vložena 20. marca 2014 – Georgsmarienhütte proti Komisiji	49
2014/C 142/64	Zadeva T-177/14: Tožba, vložena 20. marca 2014 – Harz Guss Zorge proti Komisiji.	50
2014/C 142/65	Zadeva T-178/14: Tožba, vložena 20. marca 2014 – Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss proti Komisiji	51
2014/C 142/66	Zadeva T-179/14: Tožba, vložena 20. marca 2014 – Schmiedewerke Gröditz proti Komisiji	52
2014/C 142/67	Zadeva T-183/14: Tožba, vložena 21. marca 2014 – Schmiedag proti Komisiji.	53
2014/C 142/68	Zadeva T-186/14: Tožba, vložena 21. marca 2014 – Atlantic Multipower Germany proti UUNT – Nutrichem Di�t + Pharma (NOxtreme).	53
2014/C 142/69	Zadeva T-522/12: Sklep Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2014 – Alfa-Beta Vassilopoulos proti UUNT – Henkel (AB terra Leaf)	54
2014/C 142/70	Zadeva T-142/13: Sklep Splošnega sodišča z dne 10. februarja 2014 – Jinko Solar in drugi proti Parlamentu in drugim	54
2014/C 142/71	Zadeva T-435/13: Sklep Splošnega sodišča z dne 5. marca 2014 – Triarii proti Komisiji	55
2014/C 142/72	Zadeva T-439/13: Sklep Splošnega sodišča z dne 27. februarja 2014 – Fard in Sarkandi proti Svetu	55

2014/C 142/73	Zadeva T-466/13: Sklep Splošnega sodišča z dne 5. februarja 2014 – Hermann Trollius proti ECHI . . .	55
2014/C 142/74	Zadeva T-505/13: Sklep Splošnega sodišča z dne 19. marca 2014 – Stichting Sona in Nao proti Komisiji	55

Sodišče za uslužbence Evropske unije

2014/C 142/75	Zadeva F-8/13: Sodba Sodišča za uslužbence (tretji senat) z dne 26. marca 2014 – CP proti Parlamentu (Javni uslužbenci — Uradnik — Vodja enote — Poskusno obdobje — Nepotrđitev na položaj vodje oddelka — Premestitev na drugo delovno mesto izven skupine vodstvenih uslužbencev — Interna pravila Evropskega parlamenta)	56
2014/C 142/76	Zadeva F-32/13: Sklep Sodišča za uslužbence (tretji senat) z dne 27. februarja 2014 – Walton proti Komisiji (Javni uslužbenci — Začasni uslužbenec — Odpravnina — Odstop, ugotovljen s sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti — Določitev datuma odstopa — Pravnomočnost — Odločbe OPI, ki so postale dokončne zaradi nevložitve tožbe — Nespoštovanje predhodnega upravnega postopka — Očitna nedopustnost)	56

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

(2014/C 142/01)

Zadnja objava Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije

UL C 135, 5.5.2014

Prejšnje objave

UL C 129, 28.4.2014

UL C 112, 14.4.2014

UL C 102, 7.4.2014

UL C 93, 29.3.2014

UL C 85, 22.3.2014

UL C 78, 15.3.2014

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu/sl/index.htm>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 18. marca 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberlandesgericht Braunschweig – Nemčija) – Kazenski postopek zoper International Jet Management GmbH

(Zadeva C-628/11) ⁽¹⁾

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Člen 18 PDEU — Prepoved vsakršne diskriminacije glede na državljanstvo — Komercialni leti iz tretje države v državo članico — Ureditev države članice, v skladu s katero morajo letalski prevozniki Unije, ki nimajo operativne licence, ki jo izda ta država članica, pridobiti dovoljenje za vsak let iz tretje države)

(2014/C 142/02)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Oberlandesgericht Braunschweig

Stranka v postopku v glavni stvari

International Jet Management GmbH

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Oberlandesgericht Braunschweig – Razlaga člena 18 PDEU – Komercialni leti iz tretje države v državo članico – Ureditev države članice, v skladu s katero morajo letalski prevozniki, ki nimajo operativne licence, ki jo izda ta država članica, pridobiti dovoljenje za vsak let iz tretje države – Globa, naložena letalskemu prevozniku Skupnosti, ki te ureditve ni spoštoval

Izrek

1. Člen 18 PDEU, ki določa splošno načelo prepovedi diskriminacije glede na državljanstvo, se uporablja v položaju, kakršen je v postopku v glavni stvari, v katerem prva država članica od letalskega prevoznika, ki ima operativno licenco, ki mu jo je izdala druga država članica, zahteva, naj za lete iz tretjih držav na ozemlje države članice, ki niso del rednega zračnega prevoza, pridobi dovoljenje za vstop v zračni prostor prve države članice, čeprav se takšno dovoljenje ne zahteva za letalske prevoznike, ki jim je operativna licenca izdana v tej prvi državi članici.
2. Člen 18 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotuje ureditvi prve države članice, s katero je za primer nespoštovanja te ureditve zagrožena globa in s katero se od letalskega prevoznika, ki ima operativno licenco, ki mu jo je izdala druga država članica, zahteva, da za lete iz tretjih držav na ozemlje te prve države članice, ki niso del rednega zračnega prevoza, pridobi dovoljenje za vstop v zračni prostor prve države članice, čeprav se takšno dovoljenje ne zahteva za letalske prevoznike, ki jim je operativna licenca izdana v prvi državi članici, in ki odobritev tega dovoljenja pogojuje z izjavo, ki potrjuje, da letalski prevoznik z operativno licenco, ki jo izda prva država članica, ni bil na voljo ali pa ni mogel izvesti zadevnih letov.

⁽¹⁾ UL C 80, 17.3.2012.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 20. marca 2014 – Evropska komisija proti Republiki Poljski(Zadeva C-639/11) ⁽¹⁾**(Neizpolnitev obveznosti države — Registracija motornih vozil — Člena 34 PDEU in 36 PDEU — Direktiva 70/311/EGS — Direktiva 2007/46/ES — Vožnja po desni v državi članici — Obveznost, da se za namen registracije krmilje osebnih vozil iz desne strani premesti na levo)**

(2014/C 142/03)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: G. Wilms, G. Zavvos in K. Herrmann, agenti)

Tožena stranka: Republika Poljska (zastopnika: B. Majczyna in M. Szpunar, agenta)

Intervenientka v podporo toženi stranki: Republika Litva (zastopnika: D. Kriaučiūnas in R. Krasuckaitė, agenta)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev člena 34 PDEU, člena 2a Direktive Sveta z dne 8. junija 1970 o približevanju zakonodaje držav članic o krmilju za motorna in priklopna vozila (70/311/EEC) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 1, str. 90), in člena 4(3) Direktive 2007/46/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila (Okvirna direktiva) (UL 2007 L 263, str. 1) – Predpisi države članice, ki prepovedujejo registracijo vozil z volanom na desni strani.

Izrek

1. Republika Poljska s tem, da registracijo novih ali v drugih državah članicah že registriranih osebnih vozil, ki imajo krmilje na desni strani, pogojuje s premestitvijo volana na levo stran, ni izpolnila obveznosti iz člena 2a Direktive Sveta z dne 8. junija 1970 o približevanju zakonodaje držav članic o krmilju za motorna in priklopna vozila (70/311/EGS), člena 4(3) Direktive 2007/46/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila (Okvirna direktiva) in člena 34 PDEU.
2. Republiki Poljski se naloži plačilo stroškov.
3. Republika Litva nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 73, 10.3.2012.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 20. marca 2014 – Evropska komisija proti Republiki Litvi(Zadeva C-61/12) ⁽¹⁾**(Neizpolnitev obveznosti države — Registracija motornih vozil — Člena 34 PDEU in 36 PDEU — Direktiva 70/311/EGS — Direktiva 2007/46/ES — Vožnja po desni v državi članici — Obveznost, da se za namen registracije krmilje osebnih vozil iz desne strani premesti na levo)**

(2014/C 142/04)

Jezik postopka: litovščina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: A. Steiblytė, G. Wilms in G. Zavvos, agenti)

Tožena stranka: Republika Litva (zastopnika: D. Kriauciūnas in R. Krasuckaitė, agenta)

Intervenientke v podporo toženi stranki: Republika Estonija (zastopnik: M. Linntam, agent), Republika Latvija (zastopnika: I. Kalniņš in A. Nikolajeva, agenta), Republika Poljska (zastopnika: B. Majczyna in M. Szpunar, agenta)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev člena 34 PDEU, člena 2a Direktive Sveta z dne 8. junija 1970 o približevanju zakonodaje držav članic o krmilju za motorna in priklopna vozila (70/311/EEC) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 1, str. 90), in člena 4(3) Direktive 2007/46/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila (Okvirna direktiva) (UL 2007 L 263, str. 1) – Nacionalna zakonodaja, ki prepoveduje registracijo novih osebnih vozil, ki se jih vozi po desni strani, čeprav ta vozila izpolnjujejo zahteve iz Okvirne direktive in iz posamičnih direktiv – Zavrnitev registracije osebnih vozil, ki se jih vozi po desni strani in ki so bila prej registrirana v drugi državi članici

Izrek

1. Republika Litva s tem, da je prepovedala registracijo osebnih vozil, ki imajo volan nameščen na desni strani, in/ali kot pogoj za registracijo novega osebnega vozila ali v drugi državi članici že registriranega vozila, ki ima krmilje nameščeno na desni strani, določila, da se mora volan premestiti na levo stran, ni izpolnila obveznosti iz člena 2a Direktive Sveta z dne 8. junija 1970 o približevanju zakonodaje držav članic o krmilju za motorna in priklopna vozila (70/311/EGS), člena 4(3) Direktive 2007/46/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila (Okvirna direktiva) in člena 34 PDEU.
2. Republiki Litvi se naloži plačilo stroškov.
3. Republika Estonija, Republika Latvija in Republika Poljska nosijo svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 118, 21.4.2012.

Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 20. marca 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Supremo – Španija) – Caixa d’Estalvis i Pensions de Barcelona proti Generalidad de Cataluña

(Zadeva C-139/12) ⁽¹⁾

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Šesta direktiva o DDV — Oprostitve — Transakcije, ki se nanašajo na prodajo vrednostnih papirjev in pomenijo prenos lastništva nad nepremičninami — Zavezanost k plačilu posrednega davka, ki ni DDV — Člena 49 PDEU in 63 PDEU — Povsem notranji položaj)

(2014/C 142/05)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Caixa d’Estalvis i Pensions de Barcelona

Nasprotna stranka v postopku s pritožbo: Generalidad de Cataluña

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunal Supremo – Razlaga člena 13(B)(d), točka 5, Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145 str. 1) – Oprostitve transakcij v zvezi z vrednostnimi papirji iz člena 13(B)(d), točka 5 – Izjema – Transakcije, ki se nanašajo na prodajo vrednostnih papirjev in pomenijo prenos lastništva nad nepremičninami – Nacionalna zakonodaja, v skladu s katero se pridobitev večinskega deleža kapitala družbe, katere sredstva so pretežno sestavljena iz nepremičnin, obdavči s posrednim davkom, ki ni DDV

Izrek

Šesto direktivo Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 91/680/EGS z dne 16. decembra 1991, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni določbi, kot je člen 108 zakona št. 24/1988 o trgu vrednostnih papirjev (Ley 24/1988 del Mercado de Valores) z dne 28. julija 1988, kot je bil spremenjen zakonom št. 18/1991 z dne 6. junija 1991 o dohodnini (Ley 18/1991 del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas), v skladu s katero se pridobitev večinskega deleža kapitala družbe, katere sredstva so večinoma sestavljena iz nepremičnin, obdavči s posrednim davkom, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki se razlikuje od DDV.

⁽¹⁾ UL C 174, 16.6.2012.

**Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 18. marca 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Employment Tribunal, Newcastle upon Tyne – Združeno kraljestvo) – C. D. proti S. T.**

(Zadeva C-167/12) ⁽¹⁾

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Socialna politika — Direktiva 92/85/EGS — Ukrepi za spodbujanje izboljšav na področju varnosti in zdravja pri delu nosečih delavk in delavk, ki so pred kratkim rodile ali dojijo — Člen 8 — Mati naročnica, ki je otroka dobila na podlagi dogovora o nadomestnem materinstvu — Zavrnitev priznanja porodniškega dopusta — Direktiva 2006/54/ES — Enako obravnavanje delavcev in delavk — Člen 14 — Manj ugodno obravnavanje matere naročnice v zvezi s priznanjem porodniškega dopusta)

(2014/C 142/06)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

Employment Tribunal, Newcastle upon Tyne

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: C. D.

Tožena stranka: S. T.

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Employment Tribunal Newcastle upon Tyne – Razlaga členov 1(1), 2(1)(a) in (b) ter (2)(c), 8(1) in 11(2)(b) Direktive Sveta 92/85/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uvedbi ukrepov za spodbujanje izboljšav na področju varnosti in zdravja pri delu nosečih delavk in delavk, ki so pred kratkim rodile ali dojijo (deseta posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 2, str. 110) – Razlaga členov 14 in 2(1)(a), (b) in (c) Direktive 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (UL L 204, str. 23) – Prepoved vsakega manj ugodnega obravnavanja ženske v zvezi z nosečnostjo ali porodniškim dopustom v smislu Direktive 92/85/EGS – Področje uporabe – Nebiološka mati, ki je otroka dobila s pomočjo nadomestnega materinstva – Pravica do porodniškega dopusta

Izrek

1. Direktivo Sveta 92/85/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uvedbi ukrepov za spodbujanje izboljšav na področju varnosti in zdravja pri delu nosečih delavk in delavk, ki so pred kratkim rodile ali dojijo (deseta posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS) je treba razlagati tako, da državam članicam delavki kot materi naročnici, ki je otroka dobila na podlagi dogovora o nadomestnem materinstvu, na podlagi člena 8 te direktive ni treba priznati porodniškega dopusta, niti če lahko otroka po rojstvu doji ali če ga dejansko doji.
2. Člen 14 Direktive 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu v povezavi s členom 2(1)(a) in (b) ter (2)(c) te direktive je treba razlagati tako, da dejstvo, da delodajalec ne prizna porodniškega dopusta materi naročnici, ki je otroka dobila na podlagi dogovora o nadomestnem materinstvu, ne pomeni diskriminacije zaradi spola.

⁽¹⁾ UL C 194, 30.6.2012.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 18. marca 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe The Equality Tribunal – Irška) – Z proti A Government Department, The Board of Management of a Community School

(Zadeva C-363/12) ⁽¹⁾

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Socialna politika — Direktiva 2006/54/ES — Enako obravnavanje delavcev in delavk — Mati naročnica, ki je otroka dobila na podlagi dogovora o nadomestnem materinstvu — Zavrnitev priznanja plačanega dopusta, enakovrednega porodniškemu ali posvojitelskemu dopustu, tej materi — Konvencija Združenih narodov o pravicah invalidov — Direktiva 2000/78/ES — Enako obravnavanje pri zaposlovanju in delu — Prepoved kakršne koli diskriminacije zaradi invalidnosti — Mati naročnica, ki ne more zanositi — Obstoj invalidnosti — Veljavnost direktiv 2006/54 in 2000/78)

(2014/C 142/07)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

The Equality Tribunal

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Z

Toženi stranki: A Government Department, The Board of Management of a Community School

Predmet

Predlog za sprejetje prehodne odločbe – The Equality Tribunal (Irška) – Razlaga členov 4 in 14 Direktive 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (UL L 204, str. 23) – Razlaga členov 3(1) in 5 Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 79) – Biološka mati, ki je uporabila storitev nadomestnega materinstva – Oseba, ki zaradi telesne okvare ne more roditi otroka – Pravica do porodniškega dopusta

Izrek

1. Direktivo 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu, zlasti njena člena 4 in 14, je treba razlagati tako, da ne gre za diskriminacijo zaradi spola, če se delavki kot materi naročnici, ki je otroka dobila na podlagi dogovora o nadomestnem materinstvu, zavrne plačani dopust, enakovreden porodniškemu dopustu.

Položaj take matere naročnice glede priznanja posvojitelskega dopusta ne spada na področje te direktive.

2. Direktivo Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu je treba razlagati tako, da ne gre za diskriminacijo zaradi invalidnosti, če se delavki, ki ne more zanositi in je sklenila dogovor o nadomestnem materinstvu, zavrne plačani dopust, enakovreden porodniškemu ali posvojitelskemu dopustu.

Veljavnosti te direktive ni mogoče presoјati z vidika Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov, vendar je treba navedeno direktivo kolikor mogoče razlagati v skladu s to konvencijo.

⁽¹⁾ UL C 311, 13.10.2012.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 18. marca 2014 – Evropska komisija proti Evropskemu parlamentu, Svetu Evropske unije

(Zadeva C-427/12) ⁽¹⁾

(Ničnostna tožba — Izbira pravne podlage — Člena 290 PDEU in 291 PDEU — Delegirani akt in izvedbeni akt — Uredba (EU) št. 528/2012 — Člen 80(1) — Biocidni proizvodi — Evropska agencija za kemikalije — Določitev pristojbin s strani Komisije)

(2014/C 142/08)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: B. Smulders, C. Zadra in E. Manhaeve, agenti)

Toženi stranki: Evropski parlament (zastopnika: L. Visaggio in A. Troupiotis, agenta), Svet Evropske unije (zastopnika: M. Moore in I. Šulce, agenta)

Intervenienti v podporo toženih strank: Češka republika (zastopniki: M. Smolek, E. Ruffer in D. Hadroušek, agenti), Kraljevina Danska (zastopnika: V. Pasternak Jørgensen in C. Thorning, agenta), Francoska republika (zastopniki: G. de Bergues, D. Colas in N. Rouam, agenti), Kraljevina Nizozemska (zastopnici: M. Bulterman in M. Noort, agentki), Republika Finska (zastopnika: H. Leppo in M. J. Leppo, agenta), Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopniki: C. Murrell in M. Holt, agenta, skupaj z B. Kennellyem, barrister)

Predmet

Ničnostna tožba – Člen 80(1) Uredbe (EU) št. 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o dostopnosti na trgu in uporabi biocidnih proizvodov (UL L 167, str. 1) v delu, v katerem določa, da je treba sprejeti ukrepe za določitev pristojbin, ki se plačujejo Evropski agenciji za kemikalije (ECHA), v obliki izvedbenega akta v skladu s členom 291 PDEU, ne pa v obliki delegiranega akta v skladu s členom 290 PDEU – Izbira pravne podlage – Podelitev pristojnosti za sprejemanje predpisov, ki jih zakonodajalec Unije lahko podeli Komisiji

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Evropski Komisiji se naloži plačilo stroškov.
3. Češka republika, Kraljevina Danska, Francoska republika, Kraljevina Nizozemska, Republika Finska in Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska nosijo svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 355, 17.11.2012.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 20. marca 2014 – Rouse Industry proti Evropski komisiji

(Zadeva C-271/13 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Državne pomoči — Državna pomoč, ki jo je Republika Bolgarija dodelila v obliki odpusta terjatev — Sklep Komisije, s katerim je državna pomoč razglašena za nezdržljivo z notranjim trgov in s katerim je odrejeno njeno vračilo — Pojem „nova pomoč“ — Obveznost obrazložitve)

(2014/C 142/09)

Jezik postopka: bolgarščina

Stranki

Pritožnik: Rouse Industry (zastopnika: A Angelov in S Panov, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopnika: C. Urraca Caviedes in D. Stefanov, agenta)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 20. marca 2013 v zadevi Rouse Industry proti Komisiji (T-489/11) s katero je Splošno sodišče zavrnilo tožbo tožeče stranke za razglasitev delne ničnosti Sklepa Komisije 2012/706/EU z dne 13. julija 2011 o državni pomoči SA.28903 (C 12/10) (ex N 389/09) ki jo je Bolgarija odobrila podjetju Ruse Industry (UL 2012, L 320, str. 27) – Državna pomoč v obliki odpusta terjatev – Sklep, s katerim je ta pomoč razglašena za nezdržljivo z notranjim trgom in je bilo odrejeno njeno vračilo – Kršitev procesnih pravil, ki posega v pravice pritožnice – Kršitev prava Unije s strani Splošnega sodišča.

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Družbi Rouse Industry AD se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 207, 20.7.2013.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sozialgerichts Duisburg (Nemčija)
16. januarja 2014 – Ana-Maria Talasca, Angelina Marita Talasca proti Stadt Kevelaer**

(Zadeva C-19/14)

(2014/C 142/10)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Sozialgericht Duisburg

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Ana-Maria Talasca, Angelina Marita Talasca

Tožena stranka: Stadt Kevelaer

Vprašanja za predhodno odločanje

- a) Ali je člen 7(1), drugi stavek, Sozialgesetzbuch II, združljiv s pravom Evropske skupnosti?
- b) Če je odgovor nikalen, ali mora Zvezna republika Nemčija spremeniti veljavno zakonodajo ali iz tega izhaja neposredno drug pravni položaj in če ja, kateri?
- c) Ali ostane člen 7(1), drugi stavek, Sozialgesetzbuch II, v veljavi do (morebitne) potrebne zakonodajne spremembe s strani organov ZRN?

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Nejvyšší správní soud (Češka republika)
18. decembra 2013 – ŠKO-ENERGO, s.r.o. proti Odvolací finanční ředitelství**

(Zadeva C-43/14)

(2014/C 142/11)

Jezik postopka: češčina

Predložitveno sodišče

Nejvyšší správní soud

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: ŠKO-ENERGO, s.r.o.

Tožena stranka: Odvolací finanční ředitelství

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 10 Direktive 2003/87/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES razlagati tako, da nasprotuje uporabi določb nacionalnega prava, na podlagi katerih je brezplačna dodelitev pravic do emisij za ustrezno obdobje obdavčena z davkom na darila?

⁽¹⁾ UL 2003 L 275, str. 32.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Ítéltábla (Madžarska) 27. januarja 2014 – kazenski postopek zoper Istvána Balázsa in Dániela Pappa

(Zadeva C-45/14)

(2014/C 142/12)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Fővárosi Ítéltábla

Stranke v postopku v glavni stvari

Obdolženca: István Balázs in Dániel Papp

Druga stranka v postopku: Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség

Vprašanja za predhodno odločanje

Sodišču se predlaga, naj v okviru predhodnega odločanja odloči, ali ureditev oziroma neureditev zakonitosti obtožbe iz člena 2 madžarskega zakona o kazenskem postopku:

1. krši učinkovitost „pravice do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča“ iz člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah?
2. pomeni kršitev „pravice, da se za isto kaznivo dejanje kazensko ne preganja ali kaznuje dvakrat“, iz člena 50 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, člena 14(7) Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah in člena 4 (1) Protokola št. 7 k Evropski konvenciji za varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisani 4. novembra 1950 v Rimu?
3. pomeni kršitev „prepovedi zlorabe pravic“ iz člena 54 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Rüsselsheim (Nemčija) 28. januarja 2014 – Jürgen Kaiser proti Condor Flugdienst GmbH

(Zadeva C-46/14)

(2014/C 142/13)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Amtsgericht Rüsselsheim

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Jürgen Kaiser

Tožena stranka: Condor Flugdienst GmbH

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali mora letalski prevoznik, da bi lahko uveljavljal izjemo do plačila odškodnine v skladu s členom 5(3) Uredbe št. 261/2004⁽¹⁾, navesti in dokazati, da je sprejel vse ustrezne ukrepe, da bi se izognil pričakovanim posledicam izrednih razmer, kot sta odpoved ali velika zamuda, oziroma da takih ukrepov ni mogel sprejeti?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91, UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 10.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 4. februarja 2014 vložilo Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Nemčija) – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG proti Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

(Zadeva C-51/14)

(2014/C 142/14)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

Tožena stranka: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali člen 14(3) Uredbe (EGS) št. 1998/78⁽¹⁾ za področje izravnave stroškov skladiščenja dokončno ureja nadomestitev sladkorja in ali ta določba ne določa, da mora sladkor, ki se nadomesti, proizvesti drug proizvajalec, ustanovljen na ozemlju iste države članice?
2. Če je odgovor pritrdilen: ali člen 14(3) Uredbe (EGS) št. 1998/78 za uveljavljanje nadomestila stroškov skladiščenja zahteva, da se sladkor C pri proizvajalcu sladkorja „nadomesti fizično“?
3. Če je treba za primer nadomestitve sladkorja uporabiti člen 2(2) Uredbe (EGS) št. 2670/81⁽²⁾: ali člen 2(2) Uredbe (EGS) št. 2670/81 za uveljavljanje nadomestila stroškov skladiščenja zahteva, da se sladkor C pri proizvajalcu sladkorja „nadomesti fizično“?
4. Podredno: ali je določba člena 2(2) Uredbe (EGS) št. 2670/81 neveljavna v delu, v katerem zahteva, da gre pri sladkorju, ki se nadomesti, za sladkor „drugega proizvajalca, ustanovljenega na ozemlju iste države članice“?

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EGS) št. 1998/78 z dne 18. avgusta 1978 o določitvi podrobnih pravil za kompenzacijo stroškov skladiščenja za sladkor (UL L 231, str. 5).

⁽²⁾ Uredba Komisije (EGS) št. 2670/81 z dne 14. septembra 1981 o podrobnih izvedbenih pravilih glede proizvodnje sladkorja, ki presega kvoto (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 5, str. 85).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 4. februarja 2014 vložilo Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Nemčija) – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG proti Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

(Zadeva C-52/14)

(2014/C 142/15)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

Tožena stranka: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je v zvezi s pretrganjem zastaranja pristojni organ v smislu člena 3(1), tretji pododstavek, Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95 ⁽¹⁾ tisti organ, ki je pristojen za dejanje v zvezi s preiskavo ali sodnim postopkom, ne glede na to, ali je on odobril finančna sredstva? Ali se mora dejanje v zvezi s preiskavo ali sodnim postopkom nanašati na izdajo upravnega ukrepa ali kazni?
2. Ali je lahko „zadevna oseba“ v smislu člena 3(1), tretji pododstavek, Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95 tudi uslužbenec podjetja, ki je bil zaslisan kot prič?
3. Ali mora pri „katerem koli dejanju v zvezi s preiskavo ali sodnim postopkom, o katerem je organ obvestil zadevno osebo“ (člen 3(1), tretji pododstavek, Uredbe [ES, Euratom] št. 2988/95), iti za konkretne napake proizvajalca sladkorja pri zaobjetu proizvodnje sladkorja (sklopi položajev), ki se običajno domnevajo oziroma ugotovijo šele v okviru pravilno izvedenega pregleda nad ureditvijo trga? Ali je lahko „dejanje v zvezi s preiskavo“, o katerem je organ obvestil zadevno osebo, tudi končno poročilo, s katerim je pregled zaključen ali ovrednoten rezultat pregleda in v katerem se ne pojavljajo nobena nadaljnja vprašanja glede določenih sklopov položajev?
4. Ali dejanski stan „ponavljanja nepravilnosti“ v smislu člena 3(1), drugi pododstavek, Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95 zahteva, da so dejanja ali opustitve, opredeljena kot nepravilnosti, časovno tesno povezana, da jih je še mogoče vrednotiti za „ponavljanje“? V primeru pritrdilnega odgovora: ali je ta tesna časovna povezava med drugim prekinjena s tem, da se nepravilnost pri zaobjetu količine sladkorja v tržnem letu za sladkor pojavi le enkrat in se potem spet ponovi šele v naslednjem ali še poznejšem tržnem letu za sladkor?
5. Ali se lahko dejanski stan ponavljanja v smislu člena 3(1), drugi pododstavek, Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95 konča s tem, da pristojni organ, ki je vedel za zapletenost položaja, ni oziroma ni redno ali ni skrbno pregledal podjetja?
6. Kdaj začne teči dvakratni zastaralni rok osmih let iz člena 3(1), četrti pododstavek, Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95 pri nadaljevanju ali ponavljanju nepravilnosti? Ali ta zastaralni rok začne teči ob koncu vsakega dejanja, ki šteje za nepravilnost (člen 3(1), prvi pododstavek, Uredbe), ali ob koncu zadnjega ponavljajočega se dejanja (člen 3(1), drugi pododstavek, Uredbe)?
7. Ali se dvakratni zastaralni rok osmih let iz člena 3(1), četrti pododstavek, Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95 lahko pretrga z dejanji pristojnega organa v zvezi s preiskavo ali sodnim postopkom?
8. Ali je treba pri različnih sklopih položajev, ki se upoštevajo pri izračunu subvencij, zastaralne roke, ki se izračunajo v skladu z določbo člena 3(1) Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95, določiti ločeno za vsak sklop položajev (nepravilnost)?
9. Ali je za tek dvakratnega zastaralnega roka v smislu člena 3(1), četrti pododstavek, Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95 bistveno, ali organ ve za nepravilnost?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 1, str. 340).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 6. februarja 2014 – Hauptzollamt Hannover proti Amazon EU Sàrl

(Zadeva C-58/14)

(2014/C 142/16)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožena stranka in revident: Hauptzollamt Hannover

Tožeča stranka in nasprotna stranka v revizijskem postopku: Amazon EU Sàrl

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba opis blaga s tarifno podštevilko 8543 7010 kombinirane nomenklature ⁽¹⁾ razumeti tako, da zajema samo naprave, ki imajo izključno funkcijo prevajanja ali slovarja?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen:

Ali je treba pod tarifno podštevilko 8543 7010 kombinirane nomenklature uvrstiti tudi naprave, pri katerih funkcija prevajanja ali slovarja v primerjavi z glavno funkcijo (v obravnavanem primeru funkcija branja) ni pomembna?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 2, str. 382).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 7. februarja 2014 vložilo Finanzgericht Hamburg (Nemčija) – Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Zadeva C-59/14)

(2014/C 142/17)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Finanzgericht Hamburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export

Tožena stranka: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali za nepravilnost, ki je potrebna, da začne teči zastaralni rok na podlagi člena (3)(1), prvi pododstavek, Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95 ⁽¹⁾, in ki je opredeljena v členu (1)(2) Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95 v primeru, v katerem je bila kršitev določbe Skupnosti odkrita šele po nastanku škode, poleg dejanja ali opustitve gospodarskega subjekta kumulativno velja pogoj, da je bila povzročena škoda za splošni proračun Unije ali za proračunska sredstva, ki jih Unija upravlja, tako da začne zastaralni rok teči šele od nastanka škode, ali pa začne zastaralni rok neodvisno od trenutka nastanka škode teči že z dejanjem ali opustitvijo gospodarskega subjekta, ki pomeni kršitev določbe Skupnosti?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje, da zastaralni rok začne teči šele z nastankom škode: ali gre – v povezavi z vračilom dokončno odobrenega izvoznega nadomestila – že za škodo v smislu člena 1(2) Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95, če je bil izvozniku izplačan znesek, ki je enak izvoznemu nadomestilu, v smislu člena 5(1) Uredbe (EGS) št. 565/80, ne da bi se to jamstvo na podlagi člena 6 Uredbe (EGS) št. 565/80 že sprostilo, ali pa gre za škodo šele v trenutku sprostitve jamstva oziroma dokončne odobritve izvoznega nadomestila?

(¹) Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 1, str. 340).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof (Avstrija)
10. februarja 2014 – Finanzamt Linz proti Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz**

(Zadeva C-66/14)

(2014/C 142/18)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Finanzamt Linz

Tožena stranka: Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz

Intervenientki: IFN-Holding AG, IFN Beteiligungs GmbH

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali člen 107 PDEU (prej člen 87 ES) v povezavi s členom 108(3) PDEU (prej člen 88(3) ES) nasprotuje nacionalnemu ukrepu, v skladu s katerim se amortizacija dobrega imena – ki znižuje davčno osnovo in s tem davčno breme – v primeru pridobitve udeležbe v domači družbi izvede v okviru sistema obdavčenja skupine, medtem ko pri pridobitvi udeležbe v drugih primerih obdavčenja dohodka fizičnih in pravnih oseb takšna amortizacija dobrega imena ni dopustna?
2. Ali člen 49 PDEU (prej člen 43 ES) v povezavi s členom 54 PDEU (prej člen 48 ES) nasprotuje zakonodaji države članice, v skladu s katero je treba v primeru pridobitve udeležbe v domači družbi amortizacijo dobrega imena izvesti v okviru sistema obdavčenja skupine, medtem ko se v primeru pridobitve udeležbe v družbi, ki nima sedeža v domači državi (zlasti s sedežem v drugi državi članici EU), takšna amortizacija dobrega imena ne sme izvesti?

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundessozialgericht (Nemčija) 10. februarja
2014 – Jobcenter Berlin Neukölln proti Nazifa Alimanovic in drugim**

(Zadeva C-67/14)

(2014/C 142/19)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundessozialgericht

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožena stranka in revident: Jobcenter Berlin Neukölln

Tožeče stranke in nasprotne stranke v revizijskem postopku: Nazifa Alimanovic, Sonita Alimanovic, Valentina Alimanovic, Valentino Alimanovic

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali velja načelo enakega obravnavanja, določeno v členu 4 Uredbe (ES) št. 883/2004⁽¹⁾ – razen izključitve izvoza dajatev iz člena 70(4) Uredbe (ES) št. 883/2004 – tudi za posebne denarne dajatve, za katere se ne plačujejo prispevki, v smislu člena 70(1) in (2) Uredbe (ES) št. 883/2004?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: Ali se lahko načelo enakega obravnavanja iz člena 4 Uredbe (ES) št. 883/2004 omeji z določbami nacionalnih predpisov, s katerimi je bil prenesen člen 24(2) Direktive 2004/38/ES⁽²⁾, v skladu s katerimi dostop do teh dajatev ni mogoč, brez izjeme, če ima državljan Unije pravico do prebivanja v drugi državi članici zgolj zaradi iskanja zaposlitve, in če je tako, v kolikšni meri?
3. Ali člen 45(2) PDEU v povezavi s členom 18 PDEU nasprotuje nacionalni določbi, ki državljane Unije, ki se lahko kot iskalci zaposlitve sklicujejo na izvrševanje pravice do prostega gibanja, za obdobje pravice do prebivanja zgolj zaradi iskanja zaposlitve brez izjem in ne glede na povezavo z državo gostiteljico izključuje od dajatve socialne varnosti, katere namen je zagotavljanje preživetja in ki hkrati olajšuje dostop do trga dela?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 72).

⁽²⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 46).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunalul Sibiu (Romunija) 10. februarja 2014 – Dragoș Constantin Târșia proti Romuniji, ki jo zastopa Ministerul Finanțelor și Economiei, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Inmatriculare a Autovehiculelor

(Zadeva C-69/14)

(2014/C 142/20)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Tribunalul Sibiu

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka v postopku z revizijo: Dragoș Constantin Târșia

Toženi stranki: Romunija, ki jo zastopa Ministerul Finanțelor și Economiei, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Inmatriculare a Autovehiculelor

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je mogoče člene 17, 20, 21 in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, člen 6 PEU, člen 110 PDEU ter načelo pravne varnosti, določeno v pravu [Unije] in sodni praksi Sodišča, razlagati tako, da nasprotujejo zakonski določbi, kot je člen 21(2) zakona št. 554/2004, v skladu s katerim je mogoče v primeru kršitve načela primarnosti prava [Unije] predlagati revizijo pri nacionalnih sodnih odločbah izključno v okviru upravnega spora, ni pa je mogoče predlagati pri nacionalnih sodnih odločbah, ki niso izdane v upravnem postopku (civilne, kazenske zadeve), v primeru kršitve istega načela primarnosti prava [Unije] pri takih odločbah?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Nizozemska)
10. februarja 2014 – X, nasprotna stranka v postopku s pritožbo: Directeur van het onderdeel
Belastingregio Belastingdienst proti X van de rijksbelastingdienst

(Zadeva C-72/14)

(2014/C 142/21)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnik: X

Nasprotna stranka v postopku s pritožbo: Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/X van de rijksbelastingdienst

Vprašnji za predhodno odločanje

1. V sodbi Fitzwilliam⁽¹⁾ je Sodišče razsodilo, da potrdilo E101, ki ga izda pristojni nosilec države članice, socialne zavarovalne ustanove drugih držav članic zavezuje, tudi če je to potrdilo vsebinsko napačno. Ali velja ta odločitev tudi za primer, kot je obravnavani, v katerem se kolizijska pravila uredbe⁽²⁾ ne uporabljajo?
2. Ali je za odgovor na to vprašanje pomembno, da pristojni nosilec ni nameraval izdati potrdila E101, vendar je zaradi administrativnih razlogov zavestno in namerno uporabil dokumente, ki so po obliki in vsebini dajali videz potrdila E101, zadevna stranka pa je mislila, kar je bilo razumljivo, da je prejela tako potrdilo?

⁽¹⁾ Sodba z dne 10. februarja 2000 v zadevi FTS (C-202/97, Recueil, 2000, str. I-883).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 35).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) 10. februarja 2014 – UAB Eturas in drugi proti Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba

(Zadeva C-74/14)

(2014/C 142/22)

Jezik postopka: litovščina

Predložitevno sodišče

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Vrhovno upravno sodišče Litve)

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnice: UAB Eturas in drugi

Nasprotna stranka: Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba (Urad za konkurenco Republike Litve)

Zainteresirane tretje osebe: UAB Aviaeuropa, UAB Grand Voyage, UAB Kalnų upė, UAB Keliautojų klubas, UAB Smaragdas travel, UAB 700LT, UAB Aljus ir Ko, UAB Gustus vitae, UAB Tropikai, UAB Vipauta, UAB Vistus.

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 101(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati tako, da se lahko v položaju, v katerem gospodarski subjekti sodelujejo v skupnem računalniškem informacijskem sistemu, kakršen je opisan v tej zadevi, in za katerega je urad za konkurenco dokazal, da sta bila vanj vnesena sistemsko obvestilo o omejitvi popustov in tehnična omejitev vnosa stopnje popusta, domneva, da so se ti gospodarski subjekti zavedali ali bi se morali zavedati systemskega obvestila, vnesenega v računalniški informacijski sistem, ter so, s tem ko se niso zoperstavili uvedbi take omejitve popusta, izrazili tiho privolitev v tako omejitev cenovnih popustov in jih je zato mogoče šteti za odgovorne za usklajeno ravnanje v smislu člena 101(1) PDEU?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, katere dejavnike bi bilo treba upoštevati pri ugotavljanju, ali so gospodarski subjekti, ki so sodelovali v skupnem računalniškem informacijskem sistemu, v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, usklajeno ravnali v smislu člena 101(1) PDEU?

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Hannover (Nemčija)
14. februarja 2014 – TUIfly GmbH proti Haraldu Walterju**

(Zadeva C-79/14)

(2014/C 142/23)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landgericht Hannover

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: TUIfly GmbH

Tožena stranka: Harald Walter

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 7 Uredbe (ES) št. 261/2004 ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 razlagati tako, da se ta uredba nanaša tudi na nenapovedan prezgodnji odhod letala, ki povzroči, da letalski potniki ne morejo izvršiti leta?
2. Ali je treba to uredbo – razen člena 5 – razlagati tako, da vzrok za zamudo ni bistvenega pomena?
3. Ali se na cilj te uredbe, namreč povračilo za škodo, nastalo zaradi zamude, vpliva tudi takrat, ko bi letalski potnik prispel predčasno, in se tako vpliva na časovno razpoložljivost pred letom?
4. Ali neobvestitev glede prestavitve leta na zgodnejši čas, zaradi česar je prihod na kraj dopustovanja kasnejši, kot je bilo načrtovano, povzroči uporabo te uredbe?
5. Ali naj bo cilj te uredbe višja raven varstva, ki povzroči, da se štiti omejitev časovne razpoložljivosti letalskega potnika? Ali to velja tudi glede preložitve na zgodnejši čas?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 7, zvezek 8, str. 10).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 17. februarja
2014 – Nannoka Vulcanus Industries BV proti College van Gedeputeerde Staten van Gelderland**

(Zadeva C-81/14)

(2014/C 142/24)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Raad van State

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Nannoka Vulcanus Industries BV

Tožena stranka: College van Gedeputeerde Staten van Gelderland

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali iz Priloge IIB Direktive 1999/13/ES (Direktiva Sveta z dne 11. marca 1999 o omejevanju emisij hlapnih organskih spojin zaradi uporabe organskih topil v nekaterih dejavnostih in obratih) izhaja, da je treba upravljavcu obratov, za katere je mogoče oceniti stalen delež trdnih snovi v izdelku in ga uporabiti za določitev referenčne točke za zmanjševanje emisij, ne glede na časovni okvir, določen v tej prilogi, podaljšati rok za izvedbo načrtov za zmanjševanje emisij, če se nadomestki, ki vsebujejo malo topil ali jih ne vsebujejo, še vedno razvijajo?

Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

2. Ali je za priznanje podaljšanja roka za izvedbo programa zmanjševanja emisij v smislu Priloge IIB Direktive 1999/13/ES potrebno določeno dejanje upravljavca obrata ali dovoljenje pristojnega organa?
3. Na podlagi katerih meril se določi obseg podaljšanja roka v smislu Priloge IIB Direktive?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte Suprema di Cassazione (Italija)
17. februarja 2014 – Agenzia delle Entrate proti Nuova Invincibile

(Zadeva C-82/14)

(2014/C 142/25)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Corte Suprema di Cassazione

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Agenzia delle Entrate

Tožena stranka: Nuova Invincibile

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali [ukrep – kakršna je davčna oprostitev, določena v členu 9(17) zakona 289/2002, ki se nanaša na starejša časovna obdobja in katerega namen je na nek način povrniti škodo tistim, ki so bili udeleženi v naravnih nesrečah] – ki vpliva na skupne plačane zneske (ali zneske, ki se še morajo plačati) po uporabi DDV, [spada] v okvir prepovedi iz sodbe Sodišča Evropske unije z dne 17. julija 2008 v zadevi 132-06?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Administrativen sad Sofia-grad (Bolgarija)
17. februarja 2014 – CEZ Razpredelenie Bulgaria AD proti Komisia za zashtita ot diskriminatsia

(Zadeva C-83/14)

(2014/C 142/26)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitveno sodišče

Administrativen sad Sofia-grad (Bolgarija)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: CEZ Razpredelenie Bulgaria AD

Tožena stranka: Komisija za zashita ot diskriminatsia

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba izraz „narodnost“ iz Direktive Sveta 2000/43/ES ⁽¹⁾ z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost in Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da zajema strnjeno skupino bolgarskih državljanov romskega izvora, kakršni so ti, ki živijo v mestni četrti „Gizdova mahala“ v mestu Dupnica?
2. Ali je pojem „primerljiv položaj“ v smislu člena 2(2)(a) Direktive 2000/43 mogoče uporabiti v obravnavanem dejanskem stanju, kjer so instrumenti za komercialno meritev v romskih mestnih četrtih nameščeni na višini od 6 do 7 metrov, medtem ko so v drugih mestnih četrtih, v katerih ni strnjenegega romskega prebivalstva, običajno nameščeni na višini pod 2 metroma?
3. Ali je treba člen 2(2)(a) Direktive 2000/43 razlagati tako, da je namestitev instrumentov za komercialno meritev v romskih mestnih četrtih na višini od 6 do 7 metrov manj ugodno obravnavanje prebivalstva romske narodnosti v primerjavi s prebivalstvom druge narodnosti?
4. Če gre za manj ugodno obravnavanje, ali je potem treba navedeno določbo razlagati tako, da to obravnavanje pri dejanskem stanju postopka v glavni stvari v celoti ali deloma temelji na okoliščini, da se nanaša na etnično skupino Romov?
5. Ali je na podlagi Direktive 2000/43 dopustna nacionalna določba, kakršna je člen 1(7) dopolnilnih določb k Zakon za zaščita ot diskriminacija (zakon za zaščito pred diskriminacijo, v nadaljevanju ZZD), v skladu s katero je vsakršno ravnanje ali opustitev, ki neposredno ali posredno vpliva na pravice ali zakonite interese, „manj ugodno obravnavanje“?
6. Ali je mogoče pojem „na videz nevtralna praksa“ v smislu člena 2(2)(b) Direktive 2000/43 uporabiti za prakso ČEZ Razpredelenie Bălgarija AD, v skladu s katero ta namešča instrumente za komercialno meritev na višini od 6 do 7 metrov? Kako je treba razlagati izraz „na videz“ – v smislu, da je praksa očitno nevtralna, ali v smislu, da se zdi nevtralna samo na prvi pogled, tj. je navidezno nevtralna?
7. Ali je za obstoj posredne diskriminacije v smislu člena 2(2)(b) Direktive 2000/43 potrebno, da nevtralna praksa postavi osebe na podlagi njihove rase ali nacionalnosti v posebno neugoden položaj, ali pa zadostuje, da ta praksa vpliva samo na osebe določene narodnosti? Ali je v povezavi s tem na podlagi člena 2(2)(b) Direktive 2000/43 dopustna nacionalna določba, kakršna je člen 4(3) ZZD, v skladu s katero gre za posredno diskriminacijo, če se oseba postavi v manj ugoden položaj zaradi lastnosti v skladu z odstavkom 1 (vključno z etnično pripadnostjo)?
8. Kako je treba razlagati izraz „postaviti v posebno neugoden položaj“ v smislu člena 2(2)(b) Direktive 2000/43? Ali ustreza izrazu „se obravnava manj ugodno“, uporabljenemu v členu 2(2)(a) Direktive 2000/43, ali pa obsega samo posebno velike, očitne in težke primere neenakega obravnavanja? Ali je praksa, opisana v obravnavanem primeru, posebno neugoden položaj? V primeru, da ne gre za posebno velik, očiten in težak primer postavljanja v manj ugoden položaj: ali to zadostuje, da bi se znikala posredna diskriminacija (ne da bi preverili, ali je vsakokratna praksa upravičena, ustrezna in potrebna glede na doseganje zakonitega cilja)?
9. Ali so na podlagi člena 2(2)(a) in (b) Direktive 2000/43 dopustni nacionalni predpisi, kakršen je člen 4(2) in (3) ZZD, ki za to, da bi bila podana neposredna diskriminacija, zahtevajo „manj ugodno obravnavanje“ in za to, da bi bila podana posredna diskriminacija, „postavitev v manj ugoden položaj“, ne da bi, kakor je to v navedeni direktivi, razlikovali na podlagi teže vsakokratnega neugodnega obravnavanja?
10. Ali je treba člen 2(2)(b) Direktive 2000/43 razlagati tako, da je navedena praksa ČEZ Razpredelenie Bălgarija AD glede zagotavljanja varnosti električnega omrežja in evidentiranja porabe električne energije v skladu s predpisi objektivno upravičena? Ali je ta praksa ustrezna tudi ob upoštevanju dolžnosti tožene stranke, da potrošnikom omogoči prost dostop do števca za električno energijo? Ali je ta praksa potrebna, če so iz objav v medijih znana druga tehnično in finančno dostopna sredstva za zagotavljanje varnosti instrumentov za komercialne meritve?

⁽¹⁾ UL L 180, str. 22

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Social n° 1 de Granada (Španija) z dne 18. februarja 2014 – Marta León Medialdea proti Ayuntamiento de Huétor Vega

(Zadeva C-86/14)

(2014/C 142/27)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Juzgado de lo Social n° 1 de Granada

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Marta León Medialdea

Tožena stranka: Ayuntamiento de Huétor Vega

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba šteti, da delavec, zaposlen za nedoločen čas, a ne za stalno, kakor je opredeljen v zakonodaji in sodni praksi, v skladu z opredelitvijo iz Direktive 1999/70/ES ⁽¹⁾ pomeni delavca, zaposlenega za določen čas?
2. Ali je s pravom Unije združljivo to, da nacionalno sodišče nacionalno pravo razlaga in uporabi tako, da lahko v primeru pogodb o zaposlitvi za določen čas v javnem sektorju, ki so bile sklenjene z namenom obida zakona in spremenjene v pogodbe o zaposlitvi, sklenjene za nedoločen čas, a ne za stalno, javna uprava enostransko zapolni ali ukine delovno mesto, ne da bi delavcu izplačala kakršno koli odpravnino, pri čemer niso določeni drugi ukrepi za omejevanje zlorab pri zaposlovanju za določen čas?
3. Ali bi bilo tako ravnanje javne uprave združljivo s pravom Unije, če bi ob zapolnitvi ali ukinitvi delovnega mesta izplačala odpravnino, ki je določena za primer prenehanja zakonito sklenjenih pogodb o zaposlitvi za določen čas?
4. Ali bi bilo tako ravnanje javne uprave združljivo s pravom Unije, če bi morala za zapolnitev ali ukinitve delovnega mesta upoštevati postopke in razloge, ki so določeni za odpoved pogodbe o zaposlitvi s strani delodajalca iz objektivnih razlogov, in izplačati enako odpravnino?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP (UL, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 5, zvezek 3, str. 368).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Corte Suprema di Cassazione (Italija) 21. februarja 2014 – A2A SpA proti Agenzia delle Entrate

(Zadeva C-89/14)

(2014/C 142/28)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Corte Suprema di Cassazione

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: A2A SpA

Tožena stranka: Agenzia delle Entrate

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 14 Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES ⁽¹⁾ ter člene 9, 11 in 13 Uredbe Komisije (ES) št. 794/2004 z dne 21. aprila 2004 o izvajanju prej navedene uredbe ⁽²⁾ razlagati v smislu, da nasprotujejo nacionalni zakonodaji, ki v zvezi z vračilom državne pomoči na podlagi odločbe Komisije, ki je bila vročena 7. junija 2002, določa, da se obresti obračunajo na podlagi določb iz Poglavlja V navedene uredbe št. 794/2004 (oziroma, natančneje, iz členov 9 in 11) in torej z uporabo obrestne mere na podlagi obrestnoobrestnega računa?

⁽¹⁾ UL L 83, str. 1.

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 794/2004 z dne 21. aprila 2004 o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 4, str. 3)

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Judecătoria Câmpulung (Romunija)
25. februarja 2014 – Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran, Ilie Tudoranproti SC Suport Colect SRL

(Zadeva C-92/14)

(2014/C 142/29)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Judecătoria Câmpulung

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran, Ilie Tudoran

Tožena stranka: SC Suport Colect SRL

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se določbe Direktive Sveta 93/13/ES z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah ⁽¹⁾ in Direktive 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS ⁽²⁾ uporabljajo tudi za posojilno pogodbo, sklenjeno 5. oktobra 2006 pred pristopom Romunije k Evropski uniji, ki pa ima učinke še v sedanosti, saj so njene določbe po več odstopih terjatve, ki je z njo določena, zdaj predmet izvršitve?
2. Ali se v primeru pritrdilnega odgovora na prvo vprašanje določbe, kot so tiste o „servisiranju posojilojemalčevega dolga“, ki se nanašajo na zamudo dolžnika s plačilom in na povečanje obrestne mere po preteku enega leta, po katerem je obrestna mera sestavljena iz spremenljive referenčne obrestne mere Banca Comercială Română, objavljene v poslovni enoti banke, povečane za 1,90 [odstotne točke], lahko štejejo za nepoštene v smislu Direktive Sveta 93/13/ES z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah?
3. Ali načelo učinkovitega sodnega varstva pravic, ki so posameznikom zagotovljene s pravom Unije, ki je določeno v členu 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, nasprotuje določbi nacionalnega prava, kot je ta iz člena 120 uredbe zakona št. 99 iz decembra 2006 o finančnih institucijah in kapitalski ustreznosti, s katero se priznava, da je pogodba o bančnem posojilu, ki je bila sklenjena z zasebnim aktom, ne da bi bili njeni pogoji lahko predmet dogovora z dolžnikom, in na podlagi katere – po skrajšanem preverjanju in potem ko se v nepravdnem postopku dovoli izvršba, pri čemer je možnost sodnika, da oceni vrednost terjatve, omejena – lahko sodni izvršitelj opravi izvršbo na dolžnikovem premoženju, izvršilni naslov?

4. Ali je treba Direktivo Sveta 93/13/ES z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, kot so členi 372 in naslednji nekdanjega zakonika o civilnih postopkih, ki upniku omogoča, da zahteva, naj se opravi protidajatev, ki izhaja iz nedovoljenih pogodbenih pogojev, tako da se kljub nasprotovanju potrošnika izvršba na premoženju, danem v zavarovanje, opravi s prodajo nepremičnine, ne da bi pogodbene pogoje preveril neodvisen sodnik?
5. Ali dejstvo, da v nacionalni ureditvi obstaja določba, kot je ta iz člena 120 uredbe zakona št. 99 iz oktobra 2006 o finančnih institucijah in ustreznosti premoženja, s katero se priznava, da je pogodba o bančnem posojilu izvršilni naslov, posega v svobodo ustanavljanja iz člena 49 PDEU in svobodo opravljanja storitev iz člena 45 PDEU, ker državljane Unije odvrta od ustanavljanja v državi, v kateri je določeno, da je bančna pogodba, sklenjena z zasebno institucijo, enakovreden izvršilni naslov kot sodba?
6. Ali lahko nacionalno sodišče, če so odgovori na prejšnja vprašanja pritrdilni, po uradni dolžnosti uveljavlja, da tak naslov ni izvršilni naslov, na podlagi katerega se opravi izvršba zaradi terjatve iz take pogodbe?

⁽¹⁾ UL L 95, str. 29.

⁽²⁾ UL L 133, str. 66.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Kúria (Madžarska) 27. februarja 2014 – Flight Refund Ltd proti Deutsche Lufthansa AG

(Zadeva C-94/14)

(2014/C 142/30)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Kúria

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Flight Refund Ltd

Tožena stranka: Deutsche Lufthansa AG

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je v okviru postopka za evropski plačilni nalog mogoče vložiti odškodninski zahtevek, ki temelji na členu 19 Montrealske konvencije?
2. Ali sta, kar zadeva odškodninski zahtevek, ki temelji na členu 19 Montrealske konvencije, pristojnost notarja, ki je izenačen z nacionalnim sodiščem in pooblaščen za izdajo evropskega plačilnega naloga, ter po prehodu na sodni postopek zaradi ugovora tožene stranke pristojnost sodišča določeni s pravili o pristojnosti iz Uredbe (ES) št. 1896/2006 ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o uvedbi postopka za evropski plačilni nalog (v nadaljevanju: Uredba št. 1896/2006), Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 ⁽²⁾ z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (v nadaljevanju: Uredba št. 44/2001) in/ali Konvencije o poenotenju nekaterih pravil za mednarodni letalski prevoz, sestavljene 28. maja 1999 v Montrealu (v nadaljevanju: Montrealska konvencija)? V kakšnem medsebojnem razmerju so ta pravna pravila?
3. Ali lahko tožeča stranka v primeru, da prevladajo pravila o pristojnosti iz Montrealske konvencije, tudi kadar ni nobene dodatne navezne okoliščine, vloži svoj zahtevek po svoji izbiri pri sodišču na ozemlju države pogodbenice ali pa mora biti sodišče, pri katerem vloži zahtevek, krajevno pristojno na podlagi postopkovnih pravil države članice, ki ji pripada?

Kako je treba poleg tega razlagati pravilo o izbirni pristojnosti, določeno z Montrealsko konvencijo, ki se nanaša na sodišče v kraju, v katerem ima prevoznik poslovno enoto, prek katere je bila sklenjena pogodba?

4. Ali se lahko evropski plačilni nalog, ki je bil izdan v nasprotju s ciljem uredbe ali ki ga je izdal stvarno nepristojni organ, preuči po uradni dolžnosti? Ali pa je treba zaradi nepristojnosti sodni postopek, ki sledi ugovoru, po uradni dolžnosti ali na zahtevo končati?
5. Če so madžarska sodišča pristojna za odločanje v sodnem postopku, ali je torej treba pravila nacionalnega procesnega prava razlagati v skladu s pravom Unije in Montrealsko konvencijo tako, da nujno določajo vsaj eno sodišče, ki mora, tudi če ne obstaja nobena druga navezna okoliščina, vsebinsko odločiti v sodnem postopku, ki sledi ugovoru?

⁽¹⁾ UL L 399, str. 1.

⁽²⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo tribunal de grande instance de Nîmes
(Francija) 28. februarja 2014 – Jean-Claude Van Hove proti CNP Assurance SA**

(Zadeva C-96/14)

(2014/C 142/31)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Tribunal de grande instance de Nîmes

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Jean-Claude Van Hove

Tožena stranka: CNP Assurance SA

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 4(2) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah ⁽¹⁾ razlagati tako, da pojem pogodbenega pogoja, ki opredeljuje glavni predmet pogodbe, iz te določbe zajema pogoj v zavarovalni pogodbi za kritje obrokov, ki jih je treba plačati posojilodajalcu, v primeru posojilojemalčeve popolne nezmožnosti za delo, na podlagi katerega zavarovanec do tega kritja ni upravičen, če je ugotovljeno, da lahko opravlja neplačano dejavnost?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Madžarska) 3. marca 2014 – SMK Kft. proti Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó
Főigazgatósága, Nemzeti Adó- és Vámhivatal**

(Zadeva C-97/14)

(2014/C 142/32)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: SMK Kft.

Toženi stranki: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága, Nemzeti Adó- és Vámhivatal

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se člen 55 Direktive o DDV ⁽¹⁾, ki je veljal do 1. januarja 2010, sme razlagati tako, da se ta člen nanaša le na davčne zavezanke kot prejemnike storitev, ki nimajo ali niso zavezani imeti identifikacijske številke DDV v državi članici, kjer so te storitve dejansko opravljene?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali se za določitev kraja opravljanja storitev uporablja izključno člen 52 Direktive o DDV?
3. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali je treba člen 55 Direktive o DDV, ki je veljal do 1. januarja 2010, razlagati tako, da o tem, pod katero davčno identifikacijsko številko bo davčni zavezanec prejel storitev, kadar ima ali bi kot prejemnik storitve, ki je predmet pogodbe, moral imeti identifikacijsko številko DDV v več kot eni državi članici, odloči izključno navedeni davčni zavezanec (tudi v primeru, da se šteje, da ima davčni zavezanec kot prejemnik storitve sedež v državi članici, kjer so te storitve dejansko opravljene, vendar ima identifikacijsko številko DDV tudi v drugi državi članici)?
4. Če je odgovor na tretje vprašanje, da ima prejemnik storitve neomejeno pravico do izbire, ali je treba člen 55 Direktive o DDV razlagati tako, da:
 - je mogoče šteti, da se je do 31. decembra 2009 storitev opravljala pod identifikacijsko številko DDV, ki jo je izbral prejemnik navedene storitve, če se zadnjenavedenega šteje tudi za davčnega zavezanca, registriranega (s sedežem) v drugi državi članici, in se blago pošlje ali odpelje iz države članice, kjer so bile te storitve dejansko opravljene;
 - in ali to, da je prejemnik storitev davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici, ki končne proizvode s tem, da jih odpošlje ali odpelje iz države članice, kjer so bile te storitve opravljene, dobavi posredniku, ki blago nato proda v tretjo državo članico Skupnosti, ne da bi prejemnik storitev, ki so predmet pogodbe, blago najprej poslal nazaj na svoj sedež, vpliva na določitev kraja opravljanja storitev?
5. Če prejemnik storitve nima neomejene pravice do izbire, ali na uporabo člena 55 Direktive o DDV, ki je veljal do 1. januarja 2010, vpliva:
 - okoliščina, da prejemnik storitev obdelave blaga dobavi ustrezne surovine in jih da na voljo osebi, ki izvede obdelavo;
 - iz katere države članice in pod katero davčno identifikacijsko številko davčni zavezanec kot prejemnik storitve dobavi končne proizvode, ki so rezultat navedene obdelave;
 - okoliščina – tako kot v postopku v glavni stvari – da se blago, ki je rezultat navedene obdelave, večkrat dobavi v okviru verige transakcij še vedno v državi, kjer je bila izvedena obdelava, in da se iz te države odpelje neposredno do končnega kupca proizvoda?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Törvényszék (Madžarska) 3. marca 2014 – Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft. in drugi proti Magyar Állam

(Zadeva C-98/14)

(2014/C 142/33)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Fővárosi Törvényszék

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft., Lixus Szerencsejáték Szervező Kft., Lixus Projekt Szerencsejáték Szervező Kft., Lixus Invest Szerencsejáték Szervező Kft., Megapolis Terminal Szolgáltató Kft.

Tožena stranka: Magyar Állam (madžarska država)

Vprašanja za predhodno odločanje

Glede sprememb zakona o igrah na srečo, sprejetih leta 2011, s katerimi se zviša davek na igre na srečo:

1. Ali je zakonodaja države članice – ki ni diskriminatorna in s katero se z enotnim aktom in brez prilagoditvenega obdobja petkratno zviša prejšnji znesek neposrednega davka, imenovanega davek na igre na srečo, ki ga je treba plačati za igralne avtomate, ki se uporabljajo v igralnih salonih, in ki poleg tega uvaja davek na igre na srečo, izražen z odstotno stopnjo, tako da se omejuje dejavnost izvajalcev iger na srečo, ki vodijo igralne salone – v skladu s členom 56 PDEU?
2. Ali je člen 34 PDEU mogoče razlagati tako, da na njegovo področje uporabe sodi zakonodaja države članice, ki ni diskriminatorna in s katero se z enotnim aktom in brez prilagoditvenega obdobja petkratno zviša prejšnji znesek neposrednega davka, imenovanega davek na igre na srečo, ki ga je treba plačati za igralne avtomate, ki se uporabljajo v igralnih salonih, in ki poleg tega uvaja davek na igre na srečo, izražen z odstotno stopnjo, tako da se omejuje uvoz igralnih avtomatov v Madžarsko z ozemlja Evropske unije?
3. Če je treba na prvo in/ali drugo vprašanje odgovoriti pritrdilno, ali se lahko država članica [v okviru] uporabe členov 36 PDEU, 52(1) PDEU in 61 PDEU ali glede [obstoja] nujnih razlogov sklicuje izključno na ureditev proračunskega stanja?
4. Če je treba na prvo in/ali drugo vprašanje odgovoriti pritrdilno, ali je treba v zvezi z omejitvami, ki jih vzpostavijo države članice, in z dodelitvijo prilagoditvenega obdobja za davčni predpis upoštevati splošna pravna načela, navezujoč se na člen 6(3) PEU?
5. Če je treba na prvo in/ali drugo vprašanje odgovoriti pritrdilno, ali je treba sodbo v zadevi Brasserie du Pêcheur (sodba z dne 5. marca 1996 v združenih zadevah C-46/93 in C-48/93) razlagati tako, da je kršitev členov 34 PDEU in/ali 56 PDEU lahko podlaga za odškodninsko odgovornost države članice, ker navedeni določbi – zaradi svojega neposrednega učinka – ustvarjata pravice za posameznike iz držav članic?
6. Ali je Direktivo 98/34/ES ⁽¹⁾ treba razlagati tako, da se za „de facto tehnični predpis“ šteje davčni predpis države članice, s katerim se naenkrat petkratno zviša znesek neposrednega davka, in sicer davka na igre na srečo, ki ga je treba plačati za igralne avtomate, ki se uporabljajo v igralnih salonih, in ki poleg tega uvaja davek, izražen z odstotno stopnjo?
7. Če je treba na šesto vprašanje odgovoriti pritrdilno, ali lahko posamezniki države članice proti tej uveljavljajo kršitev členov 8(1) in/ali 9(1) Direktive 98/34 ES, ki jo stori ta država članica, in sicer kot opustitev države članice, ki je podlaga za odškodninsko odgovornost, [povedano drugače,] ali je cilj navedene direktive podeliti pravice posameznikom? Katere vidike mora nacionalno sodišče upoštevati pri presoji, ali je tožena stranka storila dovolj resno kršitev, in kateri odškodninski zahtevki lahko temeljijo na taki kršitvi?

Glede spremembe zakona o igrah na srečo, sprejete leta 2012, s katero se prepoveduje uporaba igralnih avtomatov v igralnih salonih (in se dopušča samo v igralnicah):

1. Ali je zakonodaja države članice – ki ni diskriminatorna in s katero se s takojšnjim učinkom prepove uporaba igralnih avtomatov v igralnih salonih, ne da bi se prizadetim izvajalcem iger na srečo dodelilo prehodno ali prilagoditveno obdobje in ne da bi se jim ne ponudila ustrezna odškodnina, in s katerim se hkrati v korist igralnic vzpostavi monopol nad uporabo igralnih avtomatov – v skladu s členom 56 PDEU?
2. Ali je člen 34 PDEU mogoče razlagati tako, da mora biti ta določba odločilna in jo je treba uporabiti tudi v primeru, da država članica sprejme nediskriminatorno zakonodajo, ki prek organizacije iger na srečo, čeprav ne prepoveduje neposredno uvoza igralnih avtomatov z ozemlja Evropske unije, omejuje ali prepoveduje dejansko rabo in uporabo navedenih avtomatov, ne da bi pri tem prizadetim izvajalcem iger na srečo, ki izvajajo to dejavnost, dodelila prehodno ali prilagoditveno obdobje ali odškodnino?
3. Če je treba na prvo in drugo vprašanje odgovoriti pritrdilno, katera merila mora upoštevati nacionalno sodišče pri presoji, ali je bila omejitev nujna, ustrezna in sorazmerna v okviru uporabe členov 36 PDEU, 52(1) PDEU in 61 PDEU oziroma ali [so obstajali] nujni razlogi?

4. Če je treba na prvo in/ali drugo vprašanje odgovoriti pritrdilno, ali je treba v zvezi s prepovedmi, ki jih vzpostavijo države članice, in z dodelitvijo prilagoditvenega obdobja za davčno ureditev upoštevati splošna pravna načela, navezujoč se na člen 6(3) PEU? Ali je treba v zvezi z omejitvijo, ki se uvaja v obravnavani zadevi, upoštevati temeljne pravice – kot sta lastninska pravica in prepoved odvzema lastnine brez odškodnine – in kako, če je odgovor pritrdilen?
5. Če je treba na prvo in/ali drugo vprašanje odgovoriti pritrdilno, ali je treba sodbo v zadevi *Brasserie du Pêcheur* (sodba z dne 5. marca 1996 v združenih zadevah C-46/93 in C-48/93) razlagati tako, da je kršitev členov 34 PDEU in/ali 56 PDEU lahko podlaga za odškodninsko odgovornost države članice, ker navedeni določbi – zaradi svojega neposrednega učinka – ustvarjata pravice za posameznike iz držav članic?
6. Ali je Direktivo 98/34/ES mogoče razlagati tako, da se predpis države članice, ki s tem, da uporabo igralnih avtomatov omejuje na igralnice, njihovo uporabo prepoveduje v igralnih salonih, šteje za „druge zahteve“?
7. Če je treba na šesto vprašanje odgovoriti pritrdilno, ali lahko posamezniki iz države članice proti tej uveljavljajo kršitev členov 8(1) in/ali 9(1) Direktive 98/34 ES, ki jo stori ta država članica, in sicer kot opustitev države članice, ki je podlaga za odškodninsko odgovornost? Katere vidike mora nacionalno sodišče upoštevati pri presoji, ali je tožena stranka storila dovolj resno kršitev, in kateri odškodninski zahtevki lahko temeljijo na taki kršitvi?
8. Ali je načelo prava Skupnosti, v skladu s katerim so države članice dolžne posameznikom dodeliti odškodnino za škodo, nastalo zaradi kršitev prava Skupnosti, ki jih je mogoče pripisati državam članicam, treba uporabiti tudi v primeru, ko ima država članica suverenost na področju, na katero se nanaša sprejeti predpis? Ali lahko v tem primeru kot smernice služijo tudi temeljne pravice in splošna pravna načela, ki izhajajo iz skupnih ustavnih tradicij držav članic?

⁽¹⁾ Direktiva 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 20, str. 337).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litva) 4. marca 2014 – Bronius Jakutis in Kretingalės kooperatinė ŽŪB proti Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos in Lietuvos valstybė

(Zadeva C-103/14)

(2014/C 142/34)

Jezik postopka: litovščina

Predložitveno sodišče

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Bronius Jakutis, Kretingalės kooperatinė ŽŪB

Toženi stranki: Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos, Lietuvos valstybė

Drugi stranki v postopku: Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija

Vprašanja za predhodno odločanje

1. V zvezi z ocenitvijo ravni neposrednih plačil v starih in novih državah članicah EU, opravljeno na podlagi člena 10(1) Uredbe št. 73/2009 ⁽¹⁾ v povezavi s členoma 7 in 121 iste uredbe:
 - (a) ali je člen 7(1) Uredbe št. 73/2009 v povezavi s členoma 10(1) in 121 iste uredbe treba razlagati tako, da je v letu 2012 raven neposrednih plačil starih držav članic EU, ki presegajo 5 000 EUR, 90 %?
 - (b) če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen; ali to pomeni, da v letu 2012 raven neposrednih plačil v novih in starih državah članicah EU ni bila izenačena v skladu z vsebino in cilji členov 10(1) in 121 Uredbe št. 73/2009?

- (c) Ali sta končni del člena 10(1) Uredbe št. 73/2009 („[...] ob upoštevanju kakršnih koli znižanj, izvedenih v skladu s členom 7(1)“) in delovni dokument Komisije DS/2011/14/REV 2, v katerem so za primerjavo navedene različne podlage za neposredna plačila – v novih državah članicah EU je raven neposrednih plačil ocenjena brez izvedbe modulacije (90 % v skladu s členom 121), medtem ko je bila v starih državah članicah EU opravljena modulacija (100 % minus 10 % v skladu s členom 7(1)) – v nasprotju z Aktom o pristopu in načeli prava Evropske unije, med drugim načeli varstva legitimnih pričakovanj, dobrega upravljanja, prepovedi nelojalne konkurence in prepovedi diskriminacije, ter s cilji skupne kmetijske politike, določenimi v členu 39 PDEU?
2. V zvezi z nezdržljivostjo člena 10(1) in končnega dela zadnjega pododstavka člena 132(2) Uredbe št. 73/2009 ter ukrepov prava Evropske unije, sprejetih na njuni podlagi, z Aktom o pristopu in načeli Evropske unije:
- (a) ali so končni del člena 10(1) Uredbe št. 73/2009 („[...] ob upoštevanju kakršnih koli znižanj, izvedenih v skladu s členom 7(1)“) in končni del zadnjega pododstavka člena 132(2) („[...] od leta 2012, ob upoštevanju uporabe člena 7 v povezavi s členom 10“) ter delovni dokument Komisije DS/2011/14/REV 2 in izvedbeni sklep Komisije C (2012) 4391 final, ki sta bila sprejeta na njuni podlagi, v nasprotju z Aktom o pristopu, ki ne določa modulacije neposrednih plačil in znižanja dopolnilnih nacionalnih neposrednih plačil v novih državah članicah EU in/ali leta, za katero je predvidena izenačitev neposrednih plačil v novih in starih državah članicah EU?
- (b) ali so člen 10(1) in zadnji pododstavek člena 132(2) Uredbe št. 73/2009 ter delovni dokument Komisije DS/2011/14/REV 2 in izvedbeni sklep Komisije C(2012) 4391 final zato, ker se v skladu z njihovo vsebino in cilji modulacija neposrednih plačil in znižanje dopolnilnih nacionalnih neposrednih plačil v letu 2012 v novih državah članicah, ki prejemajo bistveno nižjo podporo od starih držav članic EU, opravita, v nasprotju z načeli prava Evropske unije, med drugim načeli varstva legitimnih pričakovanj, prepovedi nelojalne konkurence in prepovedi diskriminacije, ter s cilji skupne kmetijske politike, določenimi v členu 39 PDEU, zlasti s ciljem povečanja kmetijske produktivnosti?
- (c) ali popravek zadnjega pododstavka člena 132(2) Uredbe št. 73/2009 („[...] ob upoštevanju, od leta 2012, uporabe člena 7 v povezavi s členom 10“), ki je bil opravljen v okviru amandmajskega postopka (UL 2010, L 43, str. 7) (popravek, v okviru katerega je bila opravljena sprememba netehnične narave in je bila vsebina določbe bistveno spremenjena, saj je bilo določeno, da se za leto 2012 določi izenačitev neposrednih plačil v novih in starih državah članicah EU), krši načela prava Evropske unije, med drugim načela varstva legitimnih pričakovanj, pravne varnosti, dobrega upravljanja in prepovedi diskriminacije?
- (d) ali beseda *dýdis* [raven] iz člena 1c točke 27(b) Poglavja 6.A (Kmetijstvo) Priloge II k Aktu o pristopu pomeni isto kot beseda *lygis* [raven] iz zadnjega pododstavka člena 132(2) Uredbe št. 73/2009?
3. Ali sta izvedbeni sklep Komisije in delovni dokument Komisije DS/2011/14/REV 2, ki nista bila objavljena v *Uradnem listu Evropske unije* in nista ustrezno obrazložena (sprejeta sta bila izključno ob predpostavki, da se je v letu 2012 raven neposrednih plačil v novih in starih državah članicah EU izenačila), v nasprotju z Aktom o pristopu in kršita načela prava Evropske unije, med drugim načela pravne varnosti, varstva legitimnih pričakovanj in dobrega upravljanja? Če je tako, ali je treba člen 1(4) izvedbenega sklepa Komisije razglasiti za ničen, ker je v nasprotju z Uredbo št. 73/2009 in Aktom o pristopu?

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 73/2009 z dne 19. januarja 2009 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor za kmete v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete, spremembi uredb (ES) št. 1290/2005, (ES) št. 247/2006, (ES) št. 378/2007 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1782/2003 (UL L 30, str. 16).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 6. marca 2014 – FCD – Fédération des entreprises du commerce et de la distribution in FMB – Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison proti Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie

(Zadeva C-106/14)

(2014/C 142/35)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Conseil d'État

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeci stranki: FCD – Fédération des entreprises du commerce et de la distribution, FMB – Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la

Tožena stranka: Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali se obveznosti iz členov 7(2) in 33 Uredbe št. 1907/2006 (Reach) ⁽¹⁾ v primeru, da je „izdelek“ v smislu te uredbe sestavljen iz več elementov, ki tudi sami ustrezajo opredelitvi „izdelka“ iz te uredbe, uporabljajo samo glede sestavljenega izdelka ali glede vsakega elementa, ki ustreza opredelitvi „izdelka“?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Varhoven administrativen sad (Bolgarija) 7. marca 2014 – GST – Sarviz AG Germanija proti Direktor

(Zadeva C-111/14)

(2014/C 142/36)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Varhoven administrativen sad

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagateljica kasacijske pritožbe: GST – Sarviz AG Germanija

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Direktor na direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna prakтика“ Plovdiv pri Centralno upravljenie na Nacionalnata agencija za prihodite

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 193 Direktive 2006/112/ES ⁽¹⁾ razlagati tako, da mora DDV plačati bodisi izključno davčni zavezanec, ki dobavlja obdavčljivo blago ali opravlja obdavčljivo storitev, bodisi izključno oseba, ki se ji dobavi blago ali ki prejme storitev, kadar obdavčljivo blago dobavlja ali obdavčljivo storitev opravlja davčni zavezanec, ki nima sedeža v državi članici, v kateri je treba plačati DDV, če zadevna država članica to določi, ne pa ti osebi hkrati?

2. Če je treba izhajati iz tega, da mora DDV plačati samo ena od teh oseb – bodisi dobavitelj oziroma izvajalec storitve bodisi kupec oziroma prejemnik, če zadevna država članica to določi – ali je treba pravilo iz člena 194 Direktive upoštevati tudi v primerih, v katerih je prejemnik storitev napačno uporabil postopek obrnjene davčne obveznosti, ker je menil, da izvajalec storitev na ozemlju Republike Bolgarije ni ustanovil stalne poslovne enote za namene DDV, čeprav je izvajalec storitev dejansko ustanovil stalno poslovno enoto v zvezi z opravljenimi storitvami?
3. Ali je načelo davčne nevtralnosti, ki je temeljnega pomena za vzpostavitev in delovanje skupnega sistema DDV, treba razlagati tako, da dovoljuje prakso davčnega nadzora, kot je ta v postopku v glavni stvari, na podlagi katere se DDV kljub temu, da je prejemnik storitev uporabil postopek obrnjene davčne obveznosti, na novo obračuna tudi izvajalcu storitev, ob upoštevanju, da je prejemnik davek za storitev že obračunal, da ni nevarnosti izgube davčnih prihodkov in da pravil o popravku davčnih dokumentov, določenih v nacionalni zakonodaji, ni mogoče uporabiti?
4. Ali je treba načelo nevtralnosti DDV razlagati tako, da nasprotuje temu, da finančna uprava na podlagi nacionalne določbe izvajalcu storitve, za katero je prejemnik DDV obračunal na podlagi člena 82(2) ZDDO, zavrne vračilo večkrat obračunanega DDV, kadar je finančna uprava prejemniku storitve zavrnila uveljavljanje pravice do odbitka večkrat obračunanega DDV zaradi neobstoja ustreznega davčnega dokumenta, pravil o popravku, določenih v nacionalni zakonodaji, pa zaradi obstoja pravno močne odmerne odločbe, izdane v postopku davčnega nadzora, ni več mogoče uporabiti?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1).

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 20. marca 2014 – Faci proti Komisiji

(Zadeva T-46/10) ⁽¹⁾

(Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Evropski trg termičnih stabilizatorjev ESBO/ester — Odločba o ugotovitvi kršitve člena 81 ES in člena 53 Sporazuma EGP — Določitve cen, razdelitev trgov in strank ter izmenjava občutljivih poslovnih podatkov — Dokaz dela kršitve — Denarne kazni — Enako obravnavanje — Učinkovito upravljanje — Sprejemljiv rok — Sorazmernost)

(2014/C 142/37)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Faci SpA (Milano, Italija) (zastopniki: S. Piccardo, odvetnik, S. Crosby, solicitor, in S. Santoro, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: sprva K. Mojzesowicz, F. Ronkes Agerbeek in J. Bourke, nato F. Ronkes Agerbeek, J. Bourke in F. Castilla Contreras in na koncu F. Ronkes Agerbeek, F. Castilla Contreras in R. Sauer, zastopniki)

Predmet

Razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C (2009) 8682 final z dne 11. novembra 2009 o postopku uporabe člena 81 [ES] in člena 53 Sporazuma EGP (zadeva COMP/C.38.589 – toplotni stabilizatorji) v zvezi z omejevalnimi sporazumi na trgu stabilizatorjev in toplotnih stabilizatorjev ESBO/estri na celotnem EGP, ki se nanašajo na določanje cen, delitev trgov, izmenjavo občutljivih poslovnih podatkov ali, podrejeno, odprava ali zmanjšanje globe, ki je bila naložena tožeči stranki.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Faci SpA se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 100, 17.4.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 20. marca 2014 – Reagens proti Komisiji

(Zadeva T-181/10) ⁽¹⁾

(Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dokumenti v zvezi z zahtevo, da se upošteva pomanjkanje plačilne zmožnosti določenih podjetij v okviru postopka v okviru omejevalnih sporazumov — Zavrnitev dostopa — Izjema, ki se nanaša na zaščito poslovnih interesov tretjih — Izjema v zvezi z varstvom namena inšpekcij, preiskav in revizij — Prevlada javnega interesa — Obveznost konkretnega in posamičnega preizkusa — Delni dostop)

(2014/C 142/38)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Reagens SpA (San Giorgio di Piano, Italija) (zastopniki: sprva B. O'Connor, solicitor, L. Toffoletti, E. De Giorgi in D. Gullo, odvetniki, nato B. O'Connor, L. Toffoletti in E. De Giorgi)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: sprva P. Costa de Oliveira in J. Bourke, nato P. Costa de Oliveira in F. Ronkes Agerbeek, zastopniki)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 23. februarja 2010, Gestdem 2009/5145, s katero je bil tožeči stranki zavrnen dostop do nekaterih dokumentov iz spisa v postopku COMP/38589 – toplotni stabilizatorji), na podlagi Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331).

Izrek

1. Odločba Komisije z dne 23. februarja 2010, Gestdem 2009/5145, s katero je bil družbi Reagens SpA zavrnen dostop do nekaterih dokumentov iz spisa v postopku COMP/38589 – toplotni stabilizatorji), na podlagi Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, se razglasi za nično v delu, v katerem je zavrnen dostop do nezaupnih različic zahtev podjetij in do prvega vprašalnika Evropske komisije.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Reagens SpA se naloži plačilo polovice lastnih stroškov ter plačilo polovice stroškov Komisije.
4. Komisiji se naloži plačilo polovice lastnih stroškov in plačilo polovice stroškov družbe Reagens.

⁽¹⁾ UL C 179, 3.7.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 21. marca 2014 – Yusef proti Komisiji

(Zadeva T-306/10) ⁽¹⁾

(Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi za osebe in subjekte, povezane z Osamo bin Ladnom, mrežo Al Kaida in talibani — Uredba (ES) št. 881/2002 — Zamrznitev sredstev in finančnih virov osebe, ker je bila vključena na seznam, ki ga je določil organ Združenih narodov — Odbor za sankcije — Vključitev v Prilogo I k Uredbi št. 881/2002 — Zavrnitev Komisije, da bi to vključitev izbrisala — Tožba zaradi nedelovanja — Temeljne pravice — Pravica do izjave, pravica do učinkovitega sodnega nadzora in pravica do spoštovanja lastnine)

(2014/C 142/39)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Hani El Sayyed Elsebai Yusef (London, Združeno kraljestvo) (zastopniki: sprva E. Grieves, barrister, in H. Miller, solicitor, nato E. Grieves, H. Miller, P. Moser, QC, in R. Graham, solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: E. Paasivirta, M. Konstantinidis in T. Scharf, zastopniki)

Intervenient v podporo tožene stranke: Svet Evropske unije (zastopniki: sprva E. Finnegan in R. Szostak, nato E. Finnegan, zastopniki)

Predmet

Predloga, da se na podlagi člena 265 PDEU ugotovi, da je Komisija nezakonito opustila odpravo Uredbe Komisije (ES) št. 1629/2005 z dne 5. oktobra 2005 o štiriinpetdeseti spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 z dne 27. maja 2002 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte, povezane z Osamo bin Ladnom, mrežo Al Kaida in talibani, in o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 467/2001 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 18, zvezek 1, str. 294) v delu v katerem se ta akt nanaša na tožečo stranko.

Izrek

1. Evropska komisija, ker ni odpravila nepravilnosti postopka in materialnopravne nepravilnosti, povezane z zamrznitvijo sredstev Hanija El Sayyeda Elsebajja Yusefa, ni izpolnila obveznosti iz Pogodbe DEU in Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 z dne 27. maja 2002 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte, povezane z Osamo bin Ladnom, mrežo Al Kaida in talibani, in o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 467/2001.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Komisiji se poleg lastnih stroškov naloži plačilo stroškov Hanija El Sayyeda Elsebajja Yusefa ter stroškov, ki jih je blagajna Splošnega sodišča nakazala za brezplačno pravno pomoč.
4. Svet Evropske unije nosi svoje stroške.

(¹) UL C 260, 25.9.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 25. marca 2014 – Deutsche Bank proti UUNT (Leistung aus Leidenschaft)

(Zadeva T-539/11) (¹)

(Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti Leistung aus Leidenschaft — Znamka, ki je sestavljena iz reklamnega slogana — Absolutni razlogi za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Enako obravnavanje — Obveznost obrazložitve — Dokazi, prvič predloženi Splošnemu sodišču)

(2014/C 142/40)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Deutsche Bank AG (Frankfurt na Majni, Nemčija) (zastopniki: R. Lange, T. Götting in G. Hild, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: G. Schneider, zastopnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 3. avgusta 2011 (zadeva R 188/2011 4) v zvezi z zahtevo za registracijo besednega znaka Leistung aus Leidenschaft kot znamke Skupnosti.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Deutsche Bank AG se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 13, 14.1.2012.

Sodba Splošnega sodišča z dne 25. marca 2014 – Deutsche Bank proti UUNT (Passion to Perform)(Zadeva T-291/12) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija — Besedna znamka Passion to Perform — Znamka, sestavljena iz oglasnega slogana — Absolutni razlogi za zavrnitev — Neostoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Enako obravnavanje)

(2014/C 142/41)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Deutsche Bank AG (Frankfurt na Majni, Nemčija) (zastopniki: R. Lange, T. Götting in G. Hild, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: I. Harrington, zastopnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 24. aprila 2012 (zadeva R 2233/2011-4) o zahtevi za registracijo besednega znaka Passion to Perform kot znamke Skupnosti.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Deutsche Bank AG se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 273, 8.9.2012.

Sodba Splošnega sodišča z dne 26. marca 2014 – Still proti UUNT (Fleet Data Services)(Združeni zadevi T-534/12 in T-535/12) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Prijava figurativnih znamk Skupnosti Fleet Data Services in Truck Data Services — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisnost — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) in (2) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Pravica do izjave — Člen 75, drugi stavek, Uredbe št. 207/2009)

(2014/C 142/42)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Still GmbH (Hamburg, Nemčija) (zastopnik: S. Waller, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: A. Poch, agent)

Predmet

Tožbi zoper odločbi prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 10. septembra 2012 (zadeva R 130/2012 1 in zadeva R 4/2012 1) v zvezi s prijavo, prvič, figurativnega znaka Fleet Data Services in, drugič, figurativnega znaka Truck Data Services kot znamk Skupnosti.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Still GmbH se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 32, 2.2.2013.

Sodba Splošnega sodišča z dne 21. marca 2014 – FTI Touristik proti UUNT (BigXtra)

(Zadeva T-81/13) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti BigXtra — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2014/C 142/43)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: FTI Touristik GmbH (München, Nemčija) (zastopnik: A. Parr, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: A. Pohlmann, zastopnik)

Predmet

Tožba za razveljavitev odločbe R 2521/2011-1 prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranje trgu (UUNT) z dne 29. novembra 2012, ki se nanaša na registracijo besedne znamke BigXtra kot znamke Skupnosti.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. FTI Touristik GmbH se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 108, 13.4.2013.

Sklep Splošnega sodišča z dne 5. marca 2013 – Chrysamed Vertrieb proti UUNT – Chrysal International (Chrysamed)

(Zadeva T-46/12) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Umik prijave za registracijo — Ustavitev postopka)

(2014/C 142/44)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Chrysamed Vertrieb GmbH (Salzburg, Avstrija) (zastopniki: sprva T. Schneider, nato M. Koch in nazadnje I. Rungg, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: G. Schneider, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Chrysal International BV (Naarden, Nizozemska) (zastopniki: A. Killan, M. Marell in M. Senftleben, odvetniki)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 22. novembra 2011 (zadeva R 64/2011-1), ki se nanaša na postopek z ugovorom med družbama Chrysal International BV in Chrysamed Vertrieb GmbH.

Izrek

1. Postopek se ustavi.
2. Chrysamed Vertrieb GmbH se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 98, 31.3.2012.

Sklep Splošnega sodišča z dne 3. februarja 2014 – Imax proti UUNT – Himax Technologies (IMAX)

(Zadeva T-198/13) (¹)

(Znamka Skupnosti — Ugovor — Umik ugovora — Ustavitev postopka)

(2014/C 142/45)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Imax Corporation (Mississauga, Kanada) (zastopnika: V. von Bomhard, odvetnik, in K. Hughes, solicitor)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: L. Rampini, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Himax Technologies, Inc. (Hsinhua, Tajvan)

Predmet

Tožba zoper odločbo petega odbora za pritožbe pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 23. januarja 2013 (zadeva R 740/2012-5) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Himax Technologies, Inc. in Imax Corporation.

Izrek

1. Postopek se ustavi.
2. Vsaka stranka nosi svoje stroške.

(¹) UL C 171, 15.6.2013.

Tožba, vložena 27. januarja 2014 – BR IP Holder proti UUNT – Greyleg Investments (HOKEY POKEY)

(Zadeva T-62/14)

(2014/C 142/46)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: BR IP Holder LLC (Canton, Združene države) (zastopnika: F. Traub, odvetnik, in C. Rohsler, Solicitor)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Greyleg Investments Ltd (Baltonsborough, Združeno kraljestvo)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- odločbo četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 22. novembra 2013 v zadevi R 1091/2012-4 razveljavi;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „HOKEY POKEY“ za „slasčice“ iz razreda 30 – prijava znamke Skupnosti št. 9 275 678

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Navajana znamka ali znak: prejšnja, neregistrirana znamka „HOKEY POKEY“, za katero se zatrjuje uporaba v Združenem kraljestvu za „slasčice, in sicer sladoled“

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora v celoti

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(4) Uredbe o blagovni znamki Skupnosti

Tožba, vložena 14. februarja 2014 – Société Générale proti Komisiji

(Zadeva T-98/14)

(2014/C 142/47)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Société générale SA (Pariz, Francija) (zastopniki: P. Zelenko, J. Marthan in D. Kupka, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- člen 2(c) sklepa Evropske komisije št.  C (2013) 8512 final z dne 4. decembra 2013 v zadevi EIRD v delu, v katerem dru zbi Société Générale nalaga globo, razglasi za ničen,
- zniža znesek globe, ki je bila s tem sklepom naložena dru zbi Société Générale, na ustrezen znesek;
- v vsakem primeru Evropski komisiji naloži plačilo vseh stroškov;

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge:

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na očitno napako pri presoji, ki jo je storila Komisija pri določitvi načina izračuna vrednosti prihodka od prodaje, ker vrednost, ki jo je sprejela v izpodbijanem sklepu na podlagi tega načina, naj ne bi odražala položaja vsake od bank, proti katerim je bila vložena tožba, na trgu, na katerem je prišlo do kršitve, v obdobju kršitve (prvi del). Tožeča stranka zatrjuje, da je Komisija kr ila dolžnost skrbnega ravnanja (drugi del) ter načeli enakega obravnavanja (tretji del) in zaupanja v pravo ( etrti del).

2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na neobstoj obrazložitve glede načina, ki ga je uporabila Komisija pri izračunu vrednosti prihodka od prodaje bank, proti katerim je bila vložena tožba.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na to, da bi moralo Splošno sodišče pri znižanju globe – naložene tožeči stranki, na ustrezen znesek, ki bi odražal položaj vsake od bank, proti katerim je bila vložena tožba, na zadevnem trgu – odločati na podlagi svoje neomejene pristojnosti.

Tožba, vložena 14. februarja 2014 – Universal Utility International proti UUNT (Greenworld)

(Zadeva T-106/14)

(2014/C 142/48)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Universal Utility International GmbH & Co.KG (Kaarst, Nemčija) (zastopnik: J. Mietzel, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:

- naj razveljavi Odločbo četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 13. decembra 2013 v zadevi R 1658/2013-4;
- podredno, naj izpodbijano Odločbo razveljavi v delu, v katerem je bila z njo potrjena zavrnitev registracije zadevne znamke Skupnosti za storitve iz razredov 35 in 39;
- še bolj podredno, naj izpodbijano Odločbo razveljavi v delu, v katerem je bila z njo potrjena zavrnitev registracije zadevne znamke Skupnosti za storitve iz razreda 35;
- naj UUNT naloži stroške postopka, vključno s stroški postopka pred odborom za pritožbe.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka Greenworld za proizvode in storitve iz razredov 4, 35 in 39 – prijava znamke Skupnosti št. 11 616 588

Odločba preizkuševalca: zavrnitev vloge

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi:

- kršitev člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94;
- kršitev člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94.

Tožba, vložena 17. februarja 2014 – Burazer in drugi proti Evropski uniji

(Zadeva T-108/14)

(2014/C 142/49)

Jezik postopka: hrvaščina

Stranke

Tožeče stranke: Drago Burazer (Zagreb, Hrvaška), Nikolina Nežić (Zagreb), Blaženka Bošnjak (Sv. Ivan Zelina, Hrvaška), Bosiljka Grbašić (Križevci, Hrvaška), Tea Tončić (Pula, Hrvaška), Milica Bijelić (Dubrovnik, Hrvaška), Marijana Kruhoberec (Varaždin, Hrvaška) (zastopnik: Mato Krmek, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska unija

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- izda sodbo, s katero bo ugotovilo odgovornost Evropske unije za škodo, ki je nastala tožečim strankam, ker Evropska unija ni izvedla nadzora nad izvajanjem Pogodbe o pristopu Republike Hrvaške k Evropski uniji v delu, v katerem se nanaša na uvedbo službe javnih izvršiteljev v pravni red Republike Hrvaške v skladu s členom 36 Akta o pristopu (točka 1 Priloge VII),
- do pravnomočnosti te sodbe odloži odločanje o višini tožbenega zahtevka in
- odločitev o stroških pridrži.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo te tožbene razloge:

1. Evropska komisija je s tem, da ni preprečila odprave zakonov, s katerimi je bila ustanovljena in urejena služba javnih izvršiteljev in ki jih je Republika Hrvaška sprejela med pogajanjimi o pristopu k Evropski uniji, kršila obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 36 Akta o pristopu (točka 1 Priloge VII), ki je sestavni del Pogodbe o pristopu k Evropski uniji, sklenjene med Republiko Hrvaško in državami članicami Evropske unije (Narodne novine – Mednarodni ugovori, št. 2/12). Člen 36 Akta o pristopu Komisijo pooblašča za spremljanje (monitoring) vseh zavez, ki jih je Republika Hrvaška prevzela v pogajanjih o pristopu k Evropski uniji, s tem pa tudi prevzeti pravni obveznosti Republike Hrvaške, da vzpostavi službo javnih izvršiteljev in ustvari vse pogoje, potrebne za popolno vzpostavitev te službe v hrvaškem pravnem redu do 1. januarja 2012. Evropska komisija pa nima pristojnosti odobriti enostranske spremembe tako prevzete obveznosti Republike Hrvaške.
2. Evropska komisija je z navedeno kršitvijo neposredno povzročila škodo tožečim strankam, ki so bile imenovane na mesta javnih izvršiteljev in so legitimno pričakovale, da bodo s 1. januarjem 2012 začele z delom.
3. Komisija je s kršitvijo svojih obveznosti očitno in grobo zanemarila meje diskrecije, ki so ji določene, s čimer je tožečim strankam (imenovanim javnim izvršiteljem) v nasprotju z njihovimi legitimnimi pričakovanji povzročila precejšnjo premoženjsko in nepremoženjsko škodo, ki jo mora v skladu s členom 340, drugi odstavek, PDEU nadomestiti Evropska unija.

Tožba, vložena 17. februarja 2014 – Škugor in drugi proti Evropski uniji

(Zadeva T-109/14)

(2014/C 142/50)

Jezik postopka: hrvaščina

Stranke

Tožeče stranke: Davor Škugor (Sisak, Hrvaška), Ivan Gerometa (Vrsar, Hrvaška), Kristina Samardžić (Split, Hrvaška), Sandra Cindrić (Karlovac, Hrvaška), Sunčica Gložinić (Varaždin, Hrvaška), Tomislav Polić (Kaštel Novi, Hrvaška), Vlatka Pižeta (Varaždin) (zastopnik: Mato Krmek, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska unija

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- izda sodbo, s katero bo ugotovilo odgovornost Evropske unije za škodo, ki je nastala tožečim strankam, ker Evropska unija ni izvedla nadzora nad izvajanjem Pogodbe o pristopu Republike Hrvaške k Evropski uniji v delu, v katerem se nanaša na uvedbo službe javnih izvršiteljev v pravni red Republike Hrvaške v skladu s členom 36 Akta o pristopu (točka 1 Priloge VII),

- do pravnomočnosti te sodbe odloži odločanje o višini tožbenega zahtevka in
- odločitev o stroških pridržih.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo te tožbene razloge:

1. Evropska komisija je s tem, da ni preprečila odprave zakonov, s katerimi je bila ustanovljena in urejena služba javnih izvršiteljev in ki jih je Republika Hrvaška sprejela med pogajanjimi o pristopu k Evropski uniji, kršila obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 36 Akta o pristopu (točka 1 Priloge VII), ki je sestavni del Pogodbe o pristopu k Evropski uniji, sklenjene med Republiko Hrvaško in državami članicami Evropske unije (Narodne novine – Mednarodni ugovori, št. 2/12). Člen 36 Akta o pristopu Komisijo pooblašča za spremljanje (monitoring) vseh zavez, ki jih je Republika Hrvaška prevzela v pogajanjih o pristopu k Evropski uniji, s tem pa tudi prevzeti pravni obveznosti Republike Hrvaške, da vzpostavi službo javnih izvršiteljev in ustvari vse pogoje, potrebne za popolno vzpostavitev te službe v hrvaškem pravnem redu do 1. januarja 2012. Evropska komisija pa nima pristojnosti odobriti enostranske spremembe tako prevzete obveznosti Republike Hrvaške.
2. Evropska komisija je z navedeno kršitvijo neposredno povzročila škodo tožečim strankam, ki so bile imenovane na mesta javnih izvršiteljev in so legitimno pričakovale, da bodo s 1. januarjem 2012 začele z delom.
3. Komisija je s kršitvijo svojih obveznosti očitno in grobo zanemarila meje diskrecije, ki so ji določene, s čimer je tožečim strankam (imenovanim javnim izvršiteljem) v nasprotju z njihovimi legitimnimi pričakovanji povzročila precejšnjo premoženjsko in nepremoženjsko škodo, ki jo mora v skladu s členom 340, drugi odstavek, PDEU nadomestiti Evropska unija.

Tožba, vložena 19. februarja 2014 – Finska proti Komisiji

(Zadeva T-124/14)

(2014/C 142/51)

Jezik postopka: finščina

Stranki

Tožeča stranka: Republika Finska (zastopnika: J. Heliskoski in S. Hartikainen)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:

- razglasitev ničnosti izvedbenega sklepa Komisije C(2013) 8743 final z dne 12. decembra 2013 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS), Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Evropske unije (UL L 338, str. 81) v delu, v katerem je določen popravek v zvezi s financiranjem v višini 927 827,58 EUR zaradi neizpolnjevanja obveznosti iz člena 55 Uredbe (ES) št. 1974/2006,
- Komisiji naj se naloži plačilo njenih stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v podporo svoji tožbi navaja en tožbeni razlog: Komisija naj bi napačno razlagala in uporabila člen 55 Uredbe št. 1974/2006 ⁽¹⁾. Napačno naj bi domnevala, da pogoji, določeni na Finskem, za zagotovitev pomoči za nakup rabljenih strojev in opreme niso v skladu s členom 55(1), drugi pododstavek, Uredbe št. 1974/2006.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1974/2006 z dne 15. decembra 2006 o podrobnih pravilih glede uporabe Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) (UL L 368, str. 15).

Tožba, vložena 14. februarja 2014 – Gappol Marzena Porczyńska proti UUNT – GAP (ITM) – (GAPPol)**(Zadeva T-125/14)**

(2014/C 142/52)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: poljščina***Stranke**

Tožeča stranka: PP Gappol Marzena Porczyńska (Łódź, Poljska) (zastopnica: J. Gwiazdowska, pravna svetovalka)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: GAP (ITM), Inc. (San Francisco, Združene države)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi odločbo prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 2. decembra 2013 v zadevi R 686/2013-1;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka z besednim elementom „GAPPol“ za proizvode in storitve iz razredov 20, 25 in 37 – prijava znamke Skupnosti št. 8 346 165

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe

Navajana znamka ali znak: besedna znamka Skupnosti „GAP“, figurativna znamka Skupnosti, ki vsebujejo besedni element „GAP“ ter nacionalne besedne znamke „GAP“ in nacionalne figurativne znamke, ki vsebujejo besedni element „GAP“ za proizvode iz razreda 25

Odločba oddelka za ugovore: delna ugoditev ugovoru

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev členov 8(1)(b) in 8(5) Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 28. februarja 2014 – Nemčija proti Komisiji**(Zadeva T-134/14)**

(2014/C 142/53)

*Jezik postopka: nemščina***Stranki**

Tožeča stranka: Zvezna republika Nemčija (zastopniki: T. Henze, J. Möller in T. Lübbig, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- za ničnega razglasi sklep Evropske komisije z dne 18. decembra 2013 v postopku državna pomoč SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Nemčija, spodbujanju proizvodnje električne energije iz obnovljivih virov energije in omejitev pristojbine EEG za energetska intenzivna podjetja, C (2013) 4424 final, v skladu s členom 264 PDEU;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 4(3) Uredbe (ES) št. 659/1999⁽¹⁾ in člena 108(2) PDEU
 - Tožeča stranka v zvezi s tem zatrjuje, da je tožena stranka začela formalni postopek preiskave, ne da bi zadostila dolžnosti skrbnega ravnanja v zvezi s popolnim razkritjem dejanskega stanja. Če bi Komisija dejansko stanje popolnoma razkrila, ne bi bilo razloga za sprožitev formalnega začetka preiskave.
2. Drugi tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji dejanskega stanja
 - V okviru drugega tožbenega razloga tožeča stranka trdi, da Komisija ni razumela ozadja dejanskega stanja v tem sporu, namreč načina delovanja zakona o prednostnih obnovljivih virih energije, zlasti sistema finančnega toka v skladu z zakonom. Nadalje naj Komisija ne bi razumela vloge „države“ kot zakonodajalca in organa, pristojnega za nadzorne organe in iz tega napačno izpeljala položaj nadzora.
3. Tretji tožbeni razlog: nedajanje prednosti energetska intenzivnim podjetjem na podlagi posebnega sistema kompenzacijskih nadomestil
 - Tožeča stranka trdi, da je Komisija napačno uporabila člen 107(1) PDEU s tem, ko je v nasprotju s sodno prakso Splošnega sodišča dala prednost energetska intenzivnemu podjetju.
4. Četrty tožbeni razlog: nedajanje prednosti iz državnih sredstev
 - V zvezi s tem tožeča stranka navaja, da je Komisija člen 107(1) PDEU napačno uporabila tudi s tem, ko je domnevala, da imajo državni organi nadzor nad premoženjem različnih zasebnih podjetij, ki sodelujejo pri ureditvi zakona o prednostnih obnovljivih virih energije.
5. Peti tožbeni razlog: napačna razlaga in uporaba členov 30 PDEU in 110 PDEU

Tožeča stranka v okviru petega tožbenega razloga navaja, da je Komisija kršila temeljni načeli poštenega upravnega postopka in varstva zaupanja v pravo s tem, ko je preučila zakon o prednostnih obnovljivih virih energije v skladu s členoma 30 PDEU in 110 PDEU, čeprav je že več kot deset let seznanjena z načinom delovanja tega zakona. Prav tako trdi, da je Komisija napačno uporabila člena 30 PDEU in 110 PDEU, saj naj ne bi obstajala niti dajatev v smislu teh predpisov, niti diskriminirajoči položaj.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 83, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

Tožba, vložena 28. februarja 2014 – Solar World in drugi proti Svetu

(Zadeva T-141/14)

(2014/C 142/54)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: SolarWorld AG (Bonn, Nemčija), Brandoni solare SpA (Castelfidardo, Italija), in Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Madrid, Španija) (zastopnika: L. Ruessmann, odvetnik, in J. Beck, solicitor)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- tožbo razglasi za dopustno in utemeljeno;
- razglasi člen 3 Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1238/2013 ⁽¹⁾ za ničen;
- to zadevo združi z zadevo T-507/13; in
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na to, da je iz člena 3 izpodbijane uredbe razvidna očitna napaka pri presoji in da je ta člen v nasprotju s členom 8 osnovne protidampinške uredbe ⁽²⁾ v delu, v katerem so iz ukrepov izključeni kitajski proizvajalci, od katerih je Komisija sprejela skupno zavezo, v nasprotju s pravico tožečih strank do poštenega sojenja, načelom dobrega upravljanja, pravico tožečih strank do obrambe ter členoma 8(4) in 19(2) osnovne protidampinške uredbe.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na to, da je iz člena 3 razvidna očitna napaka pri presoji in kršitev člena 8 osnovne protidampinške uredbe v delu, v katerem so iz ukrepov izključeni kitajski proizvajalci, od katerih je Komisija sprejela nezakonito skupno zavezo.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na to, da naj bi bil člen 3 izpodbijane uredbe v nasprotju s členom 101(1) PDEU v delu, v katerem so z njim kitajski proizvajalci izvzeti iz zadevnih ukrepov na podlagi ponudbe zaveze, ki je bila sprejeta in potrjena z Izvedbenim sklepom 2013/707/EU in Sklepom Komisije 2013/423/EU, ki naj bi pomenil horizontalni sporazum o določitvi cen.

⁽¹⁾ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 1238/2013 z dne 2. decembra 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranjučasne dajatve na uvoz fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani (UL L 325, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinskemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 343, str. 51).

Tožba, vložena 28. februarja 2014 – Solar World in drugi proti Svetu

(Zadeva T-142/14)

(2014/C 142/55)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: SolarWorld AG (Bonn, Nemčija), Brandoni solare SpA (Castelfidardo, Italija) in Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Madrid, Španija) (zastopnika: L. Ruessmann, odvetnik, in J. Beck, solicitor)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- tožbo razglasi za dopustno in utemeljeno;

- razglasi člen 2 Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1239/2013 ⁽¹⁾ za ničen;
- to zadevo združi z zadevo T-507/13; in
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na to, da je iz člena 2 izpodbijane uredbe razvidna očitna napaka pri presoji in da je ta člen v nasprotju s členom 13 osnovne uredbe ⁽²⁾ v delu, v katerem so iz ukrepov izključeni kitajski proizvajalci, od katerih je Komisija sprejela skupno zavezo, v nasprotju s pravico tožečih strank do poštenega sojenja, načelom dobrega upravljanja, pravico tožečih strank do obrambe ter členoma 13(4) in 29(2) osnovne uredbe.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na to, da je iz člena 2 izpodbijane uredbe razvidna očitna napaka pri presoji in kršitev člena 13 osnovne uredbe v delu, v katerem so iz ukrepov izključeni kitajski proizvajalci, od katerih je Komisija sprejela nezakonito skupno zavezo.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na to, da naj bi bil člen 3 izpodbijane uredbe v nasprotju s členom 101(1) PDEU v delu, v katerem so z njim kitajski proizvajalci izvzeti iz zadevnih ukrepov na podlagi ponudbe zaveze, ki je bila sprejeta in potrjena z Izvedbenim sklepom 2013/707/EU in Sklepom Komisije 2013/423/EU, ki naj bi pomenil horizontalni sporazum o določitvi cen.

⁽¹⁾ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 1239/2013 z dne 2. decembra 2013 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani (UL L 325, str. 66).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 597/2009 z dne 11. junija 2009 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 188, str. 93).

Tožba, vložena 28. januarja 2014 – Yingli Energy (Kitajska) in drugi proti Svetu

(Zadeva T-160/14)

(2014/C 142/56)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Yingli Energy (Kitajska) Co. Ltd (Baoding, Kitajska); Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding); Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Haikou, Kitajska); Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Hengshui, Kitajska); Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Tianjin, Kitajska); Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding); Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd (Baoding); Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Technology Co. Ltd (Peking, Kitajska); Yingli Energy (Peking) Co. Ltd (Peking); Yingli Green Energy Europe (Düsseldorf, Nemčija); Yingli Green Energy South East Europe GmbH (Grünwald, Nemčija); Yingli Green Energy France SAS (Lyon, Francija); Yingli Green Energy Spain, SL (La Moraleja, Španija); Yingli Green Energy Italia Srl (Rim, Italija); in Yingli Green Energy International AG (Kloten, Švica) (zastopniki: A. Willems, S. De Knop in J. Charles, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- tožbo razglasi za dopustno;

- Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1238/2013 z dne 2. decembra 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve na uvoz fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani (UL L 325, str. 1), v delu, v katerem se uporablja za tožeče stranke, razglasi za nično;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo sedem tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: institucije naj bi s tem, da so uvedle protidampinške ukrepe za fotonapetostne module iz kristalnega silicija in njihove ključne sestavne dele, poslani iz Ljudske republike Kitajske, čeprav so bili v obvestilu o začetku postopkov navedeni le fotonapetostni moduli iz kristalnega silicija in njihovi ključni sestavni deli s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, kršile člena 5(10) in 5(11) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009.⁽¹⁾
2. Drugi tožbeni razlog: institucije naj bi s tem, da so protidampinške ukrepe za fotonapetostne module iz kristalnega silicija in njihove ključne sestavne dele, ki niso bili predmet protidampinške preiskave, kršile člena 1 in 17 Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009.
3. Tretji tožbeni razlog: institucije naj bi s tem, da so za izračun stopnje dampa za proizvode iz držav s tržnim gospodarstvom uporabile metodologijo netržnega gospodarstva, kršile člen 2 Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009.
4. Četrty tožbeni razlog: institucije naj bi z opravo ene preiskave za dva ločena proizvoda (tj. fotonapetostne module in celice iz kristalnega silicija) kršile člen 1(4) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009.
5. Peti tožbeni razlog: institucije naj bi s tem, da so oceno glede tržnogospodarske obravnave tožečih strank opravile več kot tri mesece po sprožitvi preiskave in po prejetju vseh informacij, potrebnih za izračun stopnje dampa, kršile člen 2(7)(c) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009.
6. Šesti tožbeni razlog: institucije naj bi s tem, da niso ločeno opredelile višine škode, ki je industriji Unije nastala zaradi dampinškega uvoza in zaradi drugih znanih dejavnikov, in da so posledično uvedle stopnjo dampa, ki je višja od tega, kar bi bilo potrebno za odpravo škode, ki je industriji Unije nastala zaradi dampinškega uvoza, kršile člena 3 in 9(4) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009.
7. Sedmi tožbeni razlog: institucije naj bi s tem, da niso razkrile bistvenih dejstev in premislekov, na osnovi katerih so nameravale uvesti dokončne protidampinške ukrepe, kršile člen 20(2) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 343, str. 51).

Tožba, vložena 28. februarja 2014 – Yingli Energy (Kitajska) in drugi proti Svetu

(Zadeva T-161/14)

(2014/C 142/57)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Yingli Energy (Kitajska) Co. Ltd (Baoding, Kitajska); Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding); Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Haikou, Kitajska); Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Hengshui, Kitajska); Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Tianjin, Kitajska); Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding); Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd (Baoding); Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Technology Co. Ltd (Peking, Kitajska); Yingli Energy (Peking) Co. Ltd (Peking); Yingli Green Energy Europe (Düsseldorf, Nemčija); Yingli Green Energy South East Europe GmbH (Grünwald, Nemčija); Yingli Green Energy France SAS (Lyon, Francija); Yingli Green Energy Spain, SL (La Moraleja, Španija); Yingli Green Energy Italia Srl (Rim, Italija); in Yingli Green Energy International AG (Kloten, Švica) (zastopniki: A. Willems, S. De Knop in J. Charles, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- tožbo razglasi za dopustno;
- Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1239/2013 z dne 2. decembra 2013 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz fotonapetostnih modulov iz kristalnega silicija in njihovih ključnih sestavnih delov (tj. celic) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ali ki so od tam poslani (UL L 325, str. 66) v delu v katerem se uporablja za tožeče stranke razglasi za nično;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo tri razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: institucije naj bi s tem, da so naložile izravnalne dajatve na fotonapetostne module iz kristalnega silicija in njihove ključne sestavne dele, poslani iz Ljudske republike Kitajske, čeprav so bili v obvestilu o začetku postopkov navedeni le fotonapetostni moduli iz kristalnega silicija in njihovi ključni sestavni deli s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, kršile člena 10(12) in 10(13) Uredbe Sveta (ES) št. 597/2009 ⁽¹⁾.
2. Drugi tožbeni razlog: institucije naj bi s tem, da so naložile izravnalne dajatve na fotonapetostne module iz kristalnega silicija in njihove ključne sestavne dele, ki niso bili predmet protisubvencijske preiskave, kršile člena 1 in 27 Uredbe Sveta (ES) št. 597/2009.
3. Tretji tožbeni razlog: institucije naj bi z opravo ene preiskave za dva ločena proizvoda (tj. fotonapetostni moduli in celice iz kristalnega silicija) kršile člen 2(c) Uredbe Sveta (ES) št. 597/2009.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 597/2009 z dne 11. junija 2009 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 188, str. 93).

Tožba, vložena 3. marca 2014 – PRS Mediterranean proti UUNT – Reynolds Presto Products (NEOWEB)

(Zadeva T-166/14)

(2014/C 142/58)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: PRS Mediterranean Ltd (Tel Aviv, Izrael) (zastopnika: A. Späth in V. Töbelmann, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Reynolds Presto Products, Inc. (Richmond, Združene države)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- odločbo drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 28. novembra 2013 v združenih zadevah R 889/2012-2 in R 635/2012-2 razveljavi;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „NEOWEB“ za proizvode iz razreda 19 – prijava znamke Skupnosti št. 6 184 568

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: druga stranka pred odborom za pritožbe

Navajana znamka ali znak: različne nacionalne znamke za besedno znamko „GEOWEB“ za proizvode iz razredov 1, 17 in 19 in neregistrirana znamka „GEOWEB“, ki se uporablja v trgovini v vseh državah članicah Evropske unije

Odločba oddelka za ugovore: delna ugoditev ugovoru

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev členov 8(1)(b), 8(3), 8(4) in 8(5) Uredbe o blagovni znamki Skupnosti

Tožba, vložena 20. marca 2014 – Stahlwerk Bous proti Komisiji

(Zadeva T-172/14)

(2014/C 142/59)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Stahlwerk Bous GmbH (Bous, Nemčija) (zastopniki: H. Höfler, C. Kahle in V. Winkler, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- za ničnega razglasi sklep tožene stranke o začetku formalnega postopka na podlagi člena 108(2) PDEU v zadevi „Državna pomoč SA.33995 (2013/C) – Nemčija, Podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije in omejena dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike“, ki je bil sporočen skupaj s pozivom k predložitvi pripomb (UL 2014, C 37, str. 73);
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: Bistvena kršitev postopka

- Tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da tožena stranka svojega sklepa o začetku formalnega postopka preiskave iz člena 108(2) PDEU, glede na zahteve člena 296(2) PDEU, ni zadostno obrazložila. Sklep o začetku postopka naj namreč ne bi vseboval nobene specifične vsebinske presoje, oprte na dejanske in pravne elemente, glede obstoja vseh elementov pomoči iz člena 107(2) PDEU.

2. Drugi tožbeni razlog: Kršitev pogodb

- V zvezi s tem tožeča stranka navaja, da sklep Komisije o začetku postopka krši člen 107(1) PDEU. Glede tega navaja, da je Sodišče že v svoji sodbi z dne 13. marca 2001 v zadevi PreussenElektra (C-379/98, Recueil str. I-2099) odločilo, da nemški zakon o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) ni dodeljeval pomoči. EEG naj bi v bistvu ostal nespremenjen. Zlasti naj bi ostali nespremenjeni vidiki, ki so bistveni za presojo ali je podana državna pomoč. Enako naj bi veljalo za sklep tožene stranke z dne 22. maja 2002 (UL, C 164, str. 5) v katerem je ta ugotovila, da EEG ne predstavlja pomoči.
- Dalje tožeča stranka navaja, da omejitev dodatne dajatve EEG ne izpolnjuje pogojev za državno pomoč iz člena 107(1) PDEU. Zlasti trdi, da omejitev posebne dajatve EEG ne predstavlja prednosti, ki je podjetje pod normalnimi tržnimi pogoji ne bi moglo pridobiti, saj ni selektivna, ne gre za pomoč države ali pomoč iz državnih sredstev, poleg tega tudi ni podano izkrivljanje konkurence niti potencialno ne prizadene trgovine med državami članicami.

3. Tretji tožbeni razlog: Združljivost s skupnim trgom

- Če bi Splošno sodišče presodilo, da gre za državno pomoč, je ta po mnenju tožeče stranke združljiva s skupnim trgom na podlagi člena 107(3)(b) in (c) PDEU.
-

Tožba, vložena 20. marca 2014 – WeserWind proti Komisiji**(Zadeva T-173/14)**

(2014/C 142/60)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: WeserWind GmbH Offshore Construction Georgsmarienhütte (Bremerhaven, Nemčija) (zastopniki: H. Höfler, C. Kahle in V. Winkler, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- za ničnega razglasi sklep tožene stranke o začetku formalnega postopka na podlagi člena 108(2) PDEU v zadevi „Državna pomoč SA.33995 (2013/C) – Nemčija, Podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije in omejena dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike“, ki je bil sporočen skupaj s pozivom k predložitvi pripomb (UL 2014, C 37, str. 73);
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: Bistvena kršitev postopka

- Tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da tožena stranka svojega sklepa o začetku formalnega postopka preiskave iz člena 108(2) PDEU, glede na zahteve člena 296(2) PDEU, ni zadostno obrazložila. Sklep o začetku postopka naj namreč ne bi vseboval nobene specifične vsebinske presoje, oprte na dejanske in pravne elemente, glede obstoja vseh elementov pomoči iz člena 107(2) PDEU.

2. Drugi tožbeni razlog: Kršitev pogodb

- V zvezi s tem tožeča stranka navaja, da sklep Komisije o začetku postopka krši člen 107(1) PDEU. Glede tega navaja, da je Sodišče že v svoji sodbi z dne 13. marca 2001 v zadevi PreussenElektra (C-379/98, Recueil str. I-2099) odločilo, da nemški zakon o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) ni dodeljeval pomoči. EEG naj bi v bistvu ostal nespremenjen. Zlasti naj bi ostali nespremenjeni vidiki, ki so bistveni za presojo ali je podana državna pomoč. Enako naj bi veljalo za sklep tožene stranke z dne 22. maja 2002 (UL, C 164, str. 5) v katerem je ta ugotovila, da EEG ne predstavlja pomoči.
- Dalje tožeča stranka navaja, da omejitev dodatne dajatve EEG ne izpolnjuje pogojev za državno pomoč iz člena 107(1) PDEU. Zlasti trdi, da omejitev posebne dajatve EEG ne predstavlja prednosti, ki je podjetje pod normalnimi tržnimi pogoji ne bi moglo pridobiti, saj ni selektivna, ne gre za pomoč države ali pomoč iz državnih sredstev, poleg tega tudi ni podano izkrivljanje konkurence niti potencialno ne prizadene trgovine med državami članicami.

3. Tretji tožbeni razlog: Združljivost s skupnim trgovom

- Če bi Splošno sodišče presodilo, da gre za državno pomoč, je ta po mnenju tožeče stranke združljiva s skupnim trgovom na podlagi člena 107(3)(b) in (c) PDEU.

Tožba, vložena 20. marca 2014 – Dieckerhoff Guss proti Komisiji**(Zadeva T-174/14)**

(2014/C 142/61)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Dieckerhoff Guss GmbH (Gevelsberg, Nemčija) (zastopniki: H. Höfler, C. Kahle in V. Winkler, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- za ničnega razglasi sklep tožene stranke o začetku formalnega postopka na podlagi člena 108(2) PDEU v zadevi „Državna pomoč SA.33995 (2013/C) – Nemčija, Podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije in omejena dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike“, ki je bil sporočen skupaj s pozivom k predložitvi pripomb (UL 2014, C 37, str. 73);
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: Bistvena kršitev postopka

- Tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da tožena stranka svojega sklepa o začetku formalnega postopka preiskave iz člena 108(2) PDEU, glede na zahteve člena 296(2) PDEU, ni zadostno obrazložila. Sklep o začetku postopka naj namreč ne bi vseboval nobene specifične vsebinske presoje, oprte na dejanske in pravne elemente, glede obstoja vseh elementov pomoči iz člena 107(2) PDEU.

2. Drugi tožbeni razlog: Kršitev pogodb

- V zvezi s tem tožeča stranka navaja, da sklep Komisije o začetku postopka krši člen 107(1) PDEU. Glede tega navaja, da je Sodišče že v svoji sodbi z dne 13. marca 2001 v zadevi PreussenElektra (C-379/98, Recueil str. I-2099) odločilo, da nemški zakon o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) ni dodeljeval pomoči. EEG naj bi v bistvu ostal nespremenjen. Zlasti naj bi ostali nespremenjeni vidiki, ki so bistveni za presojo ali je podana državna pomoč. Enako naj bi veljalo za sklep tožene stranke z dne 22. maja 2002 (UL, C 164, str. 5) v katerem je ta ugotovila, da EEG ne predstavlja pomoči.
- Dalje tožeča stranka navaja, da omejitev dodatne dajatve EEG ne izpolnjuje pogojev za državno pomoč iz člena 107(1) PDEU. Zlasti trdi, da omejitev posebne dajatve EEG ne predstavlja prednosti, ki je podjetje pod normalnimi tržnimi pogoji ne bi moglo pridobiti, saj ni selektivna, ne gre za pomoč države ali pomoč iz državnih sredstev, poleg tega tudi ni podano izkrivljanje konkurence niti potencialno ne prizadene trgovine med državami članicami.

3. Tretji tožbeni razlog: Združljivost s skupnim trgovom

- Če bi Splošno sodišče presodilo, da gre za državno pomoč, je ta po mnenju tožeče stranke združljiva s skupnim trgovom na podlagi člena 107(3)(b) in (c) PDEU.

Tožba, vložena 20. marca 2014 – Walter Hundhausen proti Komisiji

(Zadeva T-175/14)

(2014/C 142/62)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Walter Hundhausen GmbH (Schwerte, Nemčija) (zastopniki: H. Höfler, C. Kahle in V. Winkler, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- za ničnega razglasi sklep tožene stranke o začetku formalnega postopka na podlagi člena 108(2) PDEU v zadevi „Državna pomoč SA.33995 (2013/C) – Nemčija, Podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije in omejena dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike“, ki je bil sporočen skupaj s pozivom k predložitvi pripomb (UL 2014, C 37, str. 73);
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: Bistvena kršitev postopka

— Tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da tožena stranka svojega sklepa o začetku formalnega postopka preiskave iz člena 108(2) PDEU, glede na zahteve člena 296(2) PDEU, ni zadostno obrazložila. Sklep o začetku postopka naj namreč ne bi vseboval nobene specifične vsebinske presoje, oprte na dejanske in pravne elemente, glede obstoja vseh elementov pomoči iz člena 107(2) PDEU.

2. Drugi tožbeni razlog: Kršitev pogodb

— V zvezi s tem tožeča stranka navaja, da sklep Komisije o začetku postopka krši člen 107(1) PDEU. Glede tega navaja, da je Sodišče že v svoji sodbi z dne 13. marca 2001 v zadevi PreussenElektra (C-379/98, Recueil str. I-2099) odločilo, da nemški zakon o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) ni dodeljeval pomoči. EEG naj bi v bistvu ostal nespremenjen. Zlasti naj bi ostali nespremenjeni vidiki, ki so bistveni za presojo ali je podana državna pomoč. Enako naj bi veljalo za sklep tožene stranke z dne 22. maja 2002 (UL, C 164, str. 5) v katerem je ta ugotovila, da EEG ne predstavlja pomoči.

— Dalje tožeča stranka navaja, da omejitev dodatne dajatve EEG ne izpolnjuje pogojev za državno pomoč iz člena 107(1) PDEU. Zlasti trdi, da omejitev posebne dajatve EEG ne predstavlja prednosti, ki je podjetje pod normalnimi tržnimi pogoji ne bi moglo pridobiti, saj ni selektivna, ne gre za pomoč države ali pomoč iz državnih sredstev, poleg tega tudi ni podano izkrivljanje konkurence niti potencialno ne prizadene trgovine med državami članicami.

3. Tretji tožbeni razlog: Združljivost s skupnim trgov

— Če bi Splošno sodišče presodilo, da gre za državno pomoč, je ta po mnenju tožeče stranke združljiva s skupnim trgov na podlagi člena 107(3)(b) in (c) PDEU.

Tožba, vložena 20. marca 2014 – Georgsmarienhütte proti Komisiji**(Zadeva T-176/14)**

(2014/C 142/63)

*Jezik postopka: nemščina***Stranki**

Tožeča stranka: Georgsmarienhütte GmbH (Georgsmarienhütte, Nemčija) (zastopniki: H. Höfler, C. Kahle in V. Winkler, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— za ničnega razglasi sklep tožene stranke o začetku formalnega postopka na podlagi člena 108(2) PDEU v zadevi „Državna pomoč SA.33995 (2013/C) – Nemčija, Podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije in omejena dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike“, ki je bil sporočen skupaj s pozivom k predložitvi pripomb (UL 2014, C 37, str. 73);

— toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: Bistvena kršitev postopka

— Tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da tožena stranka svojega sklepa o začetku formalnega postopka preiskave iz člena 108(2) PDEU, glede na zahteve člena 296(2) PDEU, ni zadostno obrazložila. Sklep o začetku postopka naj namreč ne bi vseboval nobene specifične vsebinske presoje, oprte na dejanske in pravne elemente, glede obstoja vseh elementov pomoči iz člena 107(2) PDEU.

2. Drugi tožbeni razlog: Kršitev pogodb

- V zvezi s tem tožeča stranka navaja, da sklep Komisije o začetku postopka krši člen 107(1) PDEU. Glede tega navaja, da je Sodišče že v svoji sodbi z dne 13. marca 2001 v zadevi PreussenElektra (C-379/98, Recueil str. I-2099) odločilo, da nemški zakon o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) ni dodeljeval pomoči. EEG naj bi v bistvu ostal nespremenjen. Zlasti naj bi ostali nespremenjeni vidiki, ki so bistveni za presojo ali je podana državna pomoč. Enako naj bi veljalo za sklep tožene stranke z dne 22. maja 2002 (UL, C 164, str. 5) v katerem je ta ugotovila, da EEG ne predstavlja pomoči.
- Dalje tožeča stranka navaja, da omejitev dodatne dajatve EEG ne izpolnjuje pogojev za državno pomoč iz člena 107 (1) PDEU. Zlasti trdi, da omejitev dodatne dajatve EEG ne predstavlja prednosti, ki je podjetje pod normalnimi tržnimi pogoji ne bi moglo pridobiti, saj ni selektivna, ne gre za pomoč države ali pomoč iz državnih sredstev, poleg tega tudi ni podano izkrivljanje konkurence niti potencialno ne prizadene trgovine med državami članicami.

3. Tretji tožbeni razlog: Združljivost s skupnim trgom

- Če bi Splošno sodišče presodilo, da gre za državno pomoč, je ta po mnenju tožeče stranke združljiva s skupnim trgom na podlagi člena 107(3)(b) in (c) PDEU.

Tožba, vložena 20. marca 2014 – Harz Guss Zorge proti Komisiji

(Zadeva T-177/14)

(2014/C 142/64)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Harz Guss Zorge GmbH (Zorge, Nemčija) (zastopniki: H. Höfler, C. Kahle in V. Winkler, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- za ničnega razglasi sklep tožene stranke o začetku formalnega postopka na podlagi člena 108(2) PDEU v zadevi „Državna pomoč SA.33995 (2013/C) – Nemčija, Podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije in omejena dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike“, ki je bil sporočen skupaj s pozivom k predložitvi pripomb (UL 2014, C 37, str. 73);
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: Bistvena kršitev postopka

- Tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da tožena stranka svojega sklepa o začetku formalnega postopka preiskave iz člena 108(2) PDEU, glede na zahteve člena 296(2) PDEU, ni zadostno obrazložila. Sklep o začetku postopka naj namreč ne bi vseboval nobene specifične vsebinske presoje, oprte na dejanske in pravne elemente, glede obstoja vseh elementov pomoči iz člena 107(2) PDEU.

2. Drugi tožbeni razlog: Kršitev pogodb

- V zvezi s tem tožeča stranka navaja, da sklep Komisije o začetku postopka krši člen 107(1) PDEU. Glede tega navaja, da je Sodišče že v svoji sodbi z dne 13. marca 2001 v zadevi PreussenElektra (C-379/98, Recueil str. I-2099) odločilo, da nemški zakon o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) ni dodeljeval pomoči. EEG naj bi v bistvu ostal nespremenjen. Zlasti naj bi ostali nespremenjeni vidiki, ki so bistveni za presojo ali je podana državna pomoč. Enako naj bi veljalo za sklep tožene stranke z dne 22. maja 2002 (UL, C 164, str. 5) v katerem je ta ugotovila, da EEG ne predstavlja pomoči.

- Dalje tožeča stranka navaja, da omejitev dodatne dajatve EEG ne izpolnjuje pogojev za državno pomoč iz člena 107 (1) PDEU. Zlasti trdi, da omejitev posebne dajatve EEG ne predstavlja prednosti, ki je podjetje pod normalnimi tržnimi pogoji ne bi moglo pridobiti, saj ni selektivna, ne gre za pomoč države ali pomoč iz državnih sredstev, poleg tega tudi ni podano izkrivljanje konkurence niti potencialno ne prizadene trgovine med državami članicami.

3. Tretji tožbeni razlog: Združljivost s skupnim trgovom

- Če bi Splošno sodišče presodilo, da gre za državno pomoč, je ta po mnenju tožeče stranke združljiva s skupnim trgovom na podlagi člena 107(3)(b) in (c) PDEU.

Tožba, vložena 20. marca 2014 – Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss proti Komisiji

(Zadeva T-178/14)

(2014/C 142/65)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss GmbH (Mülheim an der Ruhr, Nemčija) (zastopniki: H. Höfler, C. Kahle in V. Winkler, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- za ničnega razglasi sklep tožene stranke o začetku formalnega postopka na podlagi člena 108(2) PDEU v zadevi „Državna pomoč SA.33995 (2013/C) – Nemčija, Podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije in omejena dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike“, ki je bil sporočen skupaj s pozivom k predložitvi pripomb (UL 2014, C 37, str. 73);
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja naslednje tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: bistvena kršitev postopka

- Tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da tožena stranka svojega sklepa o začetku formalnega postopka preiskave iz člena 108(2) PDEU ni dovolj obrazložila glede na zahteve člena 296(2) PDEU. Sklep o začetku postopka naj namreč ne bi vseboval nobene specifične vsebinske presoje, oprte na dejanske in pravne elemente, glede obstoja vseh elementov pomoči iz člena 107(2) PDEU.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev pogodb

- V zvezi s tem tožeča stranka navaja, da je sklep Komisije o začetku postopka v nasprotju s členom 107(1) PDEU. Glede tega navaja, da je Sodišče že v svoji sodbi z dne 13. marca 2001 v zadevi PreussenElektra (C-379/98, Recueil str. I-2099) odločilo, da nemški zakon o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) ni dodeljeval pomoči. EEG naj bi v bistvu ostal nespremenjen. Zlasti naj bi ostali nespremenjeni vidiki, ki so bistveni za presojo, ali je podana državna pomoč. Enako naj bi veljalo za sklep tožene stranke z dne 22. maja 2002 (UL, C 164, str. 5), v katerem je ta ugotovila, da EEG ne predstavlja pomoči.
- Dalje tožeča stranka navaja, da omejitev dodatne dajatve EEG ne izpolnjuje pogojev za državno pomoč iz člena 107 (1) PDEU. Zlasti trdi, da omejitev posebne dajatve EEG ne predstavlja prednosti, ki je podjetje pod normalnimi tržnimi pogoji ne bi moglo pridobiti, saj ni selektivna, ne gre za pomoč države ali pomoč iz državnih sredstev, poleg tega tudi ni podano izkrivljanje konkurence niti potencialno ne prizadene trgovine med državami članicami.

3. Tretji tožbeni razlog: združljivost s skupnim trgom

- Če bi Splošno sodišče presodilo, da gre za državno pomoč, je ta po mnenju tožeče stranke združljiva s skupnim trgom na podlagi člena 107(3)(b) in (c) PDEU.

Tožba, vložena 20. marca 2014 – Schmiedewerke Gröditz proti Komisiji

(Zadeva T-179/14)

(2014/C 142/66)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Schmiedewerke Gröditz GmbH (Gröditz, Nemčija) (zastopniki: H. Höfler, C. Kahle in V. Winkler, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- za ničnega razglasi sklep tožene stranke o začetku formalnega postopka na podlagi člena 108(2) PDEU v zadevi „Državna pomoč SA.33995 (2013/C) – Nemčija, Podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije in omejena dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike“, ki je bil sporočen skupaj s pozivom k predložitvi pripomb (UL 2014, C 37, str. 73);
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: Bistvena kršitev postopka

- Tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da tožena stranka svojega sklepa o začetku formalnega postopka preiskave iz člena 108(2) PDEU, glede na zahteve člena 296(2) PDEU, ni zadostno obrazložila. Sklep o začetku postopka naj namreč ne bi vseboval nobene specifične vsebinske presoje, oprte na dejanske in pravne elemente, glede obstoja vseh elementov pomoči iz člena 107(2) PDEU.

2. Drugi tožbeni razlog: Kršitev pogodb

- V zvezi s tem tožeča stranka navaja, da sklep Komisije o začetku postopka krši člen 107(1) PDEU. Glede tega navaja, da je Sodišče že v svoji sodbi z dne 13. marca 2001 v zadevi PreussenElektra (C-379/98, Recueil str. I-2099) odločilo, da nemški zakon o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) ni dodeljeval pomoči. EEG naj bi v bistvu ostal nespremenjen. Zlasti naj bi ostali nespremenjeni vidiki, ki so bistveni za presojo ali je podana državna pomoč. Enako naj bi veljalo za sklep tožene stranke z dne 22. maja 2002 (UL, C 164, str. 5) v katerem je ta ugotovila, da EEG ne predstavlja pomoči.
- Dalje tožeča stranka navaja, da omejitev dodatne dajatve EEG ne izpolnjuje pogojev za državno pomoč iz člena 107(1) PDEU. Zlasti trdi, da omejitev posebne dajatve EEG ne predstavlja prednosti, ki je podjetje pod normalnimi tržnimi pogoji ne bi moglo pridobiti, saj ni selektivna, ne gre za pomoč države ali pomoč iz državnih sredstev, poleg tega tudi ni podano izkrivljanje konkurence niti potencialno ne prizadene trgovine med državami članicami.

3. Tretji tožbeni razlog: Združljivost s skupnim trgom

- Če bi Splošno sodišče presodilo, da gre za državno pomoč, je ta po mnenju tožeče stranke združljiva s skupnim trgom na podlagi člena 107(3)(b) in (c) PDEU.
-

Tožba, vložena 21. marca 2014 – Schmiedag proti Komisiji**(Zadeva T-183/14)**

(2014/C 142/67)

Jezik postopka: nemščina

Stranki*Tožeča stranka:* Schmiedag GmbH (Hagen, Nemčija) (zastopniki: H. Höfler, C. Kahle in V. Winkler, odvetniki)*Tožena stranka:* Evropska komisija**Predlogi**

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- za ničnega razglasi sklep tožene stranke o začetku formalnega postopka na podlagi člena 108(2) PDEU v zadevi „Državna pomoč SA.33995 (2013/C) – Nemčija, Podpora za elektriko iz obnovljivih virov energije in omejena dodatna dajatev EEG za energetske intenzivne uporabnike“, ki je bil sporočen skupaj s pozivom k predložitvi pripomb (UL 2014, C 37, str. 73);
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: Bistvena kršitev postopka

- Tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da tožena stranka svojega sklepa o začetku formalnega postopka preiskave iz člena 108(2) PDEU, glede na zahteve člena 296(2) PDEU, ni zadostno obrazložila. Sklep o začetku postopka naj namreč ne bi vseboval nobene specifične vsebinske presoje, oprte na dejanske in pravne elemente, glede obstoja vseh elementov pomoči iz člena 107(2) PDEU.

2. Drugi tožbeni razlog: Kršitev pogodb

- V zvezi s tem tožeča stranka navaja, da sklep Komisije o začetku postopka krši člen 107(1) PDEU. Glede tega navaja, da je Sodišče že v svoji sodbi z dne 13. marca 2001 v zadevi PreussenElektra (C-379/98, Recueil str. I-2099) odločilo, da nemški zakon o favoriziranju energije iz obnovljivih virov (v nadaljevanju: EEG) ni dodeljeval pomoči. EEG naj bi v bistvu ostal nespremenjen. Zlasti naj bi ostali nespremenjeni vidiki, ki so bistveni za presojo ali je podana državna pomoč. Enako naj bi veljalo za sklep tožene stranke z dne 22. maja 2002 (UL, C 164, str. 5) v katerem je ta ugotovila, da EEG ne predstavlja pomoči.
- Dalje tožeča stranka navaja, da omejitev dodatne dajatve EEG ne izpolnjuje pogojev za državno pomoč iz člena 107(1) PDEU. Zlasti trdi, da omejitev dodatne dajatve EEG ne predstavlja prednosti, ki je podjetje pod normalnimi tržnimi pogoji ne bi moglo pridobiti, saj ni selektivna, ne gre za pomoč države ali pomoč iz državnih sredstev, poleg tega tudi ni podano izkrivljanje konkurence niti potencialno ne prizadane trgovine med državami članicami.

3. Tretji tožbeni razlog: Združljivost s skupnim trgovom

- Če bi Splošno sodišče presodilo, da gre za državno pomoč, je ta po mnenju tožeče stranke združljiva s skupnim trgovom na podlagi člena 107(3)(b) in (c) PDEU.

Tožba, vložena 21. marca 2014 – Atlantic Multipower Germany proti UUNT – Nutrichem Diät + Pharma (NOxtreme)**(Zadeva T-186/14)**

(2014/C 142/68)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke*Tožeča stranka:* Atlantic Multipower Germany GmbH & Co. OHG (Hamburg, Nemčija) (zastopnik: W. Berlit, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Nutrichem Diät + Pharma GmbH (Roth, Nemčija)

Predlogi

Tožeča stranka predlaga:

- razveljavitev odločbe četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 29. januarja 2014 v zadevi R 764/2013-4;
- razveljavitev odločbe oddelka za izbris z dne 12. aprila 2013 (številka spisa: 6333C);
- naložitev stroškov intervenientu, vključno s tistimi, ki so nastali v okviru pritožbenega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: besedna znamka „NOxtreme“ za proizvode iz razredov 5, 29, 30 in 32 – Prijava znamke Skupnosti št. 10 177 889

Imetnik znamke Skupnosti: tožeča stranka

Stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti: Nutrichem Diät + Pharma GmbH

Obrazložitev zahteve za ugotovitev ničnosti: Nacionalna in figurativna znamka Skupnosti, ki vsebuje besedni element „X-treme“, za proizvode iz razredov 5, 29 in 32

Odločba oddelka za izbris: Ugoditev zahtevi za ugotovitev ničnosti

Odločba odbora za pritožbe: Zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi:

- kršitev člena 57(2) in (3) UZS in člena 42(2) in (3) Uredbe št. 207/2009;
- kršitev člena 8(1) Uredbe št. 207/2009

Sklep Splošnega sodišča z dne 14. februarja 2014 – Alfa-Beta Vassilopoulos proti UUNT – Henkel (AB terra Leaf)

(Zadeva T-522/12) ⁽¹⁾

(2014/C 142/69)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik prvega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 32, 2.2.2013.

Sklep Splošnega sodišča z dne 10. februarja 2014 – Jinko Solar in drugi proti Parlamentu in drugim

(Zadeva T-142/13) ⁽¹⁾

(2014/C 142/70)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik petega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 123, 27.4.2013.

Sklep Splošnega sodišča z dne 5. marca 2014 – Triarii proti Komisiji**(Zadeva T-435/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/71)

Jezik postopka: angleščina

Predsednica drugega senata je odredila izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 304, 19.10.2013.

Sklep Splošnega sodišča z dne 27. februarja 2014 – Fard in Sarkandi proti Svetu**(Zadeva T-439/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/72)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik sedmega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 367, 14.12.2013.

Sklep Splošnega sodišča z dne 5. februarja 2014 – Hermann Trollius proti ECHI**(Zadeva T-466/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/73)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik šestega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 325, 9.11.2013.

Sklep Splošnega sodišča z dne 19. marca 2014 – Stichting Sona in Nao proti Komisiji**(Zadeva T-505/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/74)

Jezik postopka: nizozemščina

Predsednik sedmega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 344, 23.11.2013.

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE

Sodba Sodišča za uslužbence (tretji senat) z dne 26. marca 2014 – CP proti Parlamentu

(Zadeva F-8/13) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Uradnik — Vodja enote — Poskusno obdobje — Nepotrđitev na položaj vodje oddelka — Premestitev na drugo delovno mesto izven skupine vodstvenih uslužbencev — Interna pravila Evropskega parlamenta)

(2014/C 142/75)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: CP (zastopnika: L. Levi in A. Tymen, odvetnika)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopnika: O. Caisou-Rousseau in V. Montebello-Demogeot, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti sklepa o nepotrđitvi tožeče stranke na njen položaj vodje oddelka ter njeni premestitvi na Generalni direktorat za notranjo politiko.

Izrek:

1. Sklep o nepotrđitvi tožeče stranke na njen položaj vodje oddelka in njeni premestitvi na „Generalni direktorat za notranjo politiko“ z dne 23. marca 2012 se razglasi za ničen.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Evropski parlament nosi svoje stroške in stroške CP.

⁽¹⁾ UL C 108, 13.4.2013, str. 39.

Sklep Sodišča za uslužbence (tretji senat) z dne 27. februarja 2014 – Walton proti Komisiji

(Zadeva F-32/13) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Začasni uslužbenec — Odpravnina — Odstop, ugotovljen s sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti — Določitev datuma odstopa — Pravnomočnost — Odločbe OPI, ki so postale dokončne zaradi nevlóžitve tožbe — Nespoštovanje predhodnega upravnega postopka — Očitna nedopustnost)

(2014/C 142/76)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Robert Walton (Oxford, Združeno kraljestvo) (zastopnik: F. Moyses, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Currall in A.-C. Simon, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti zavrnitve prošnje za izplačilo neplačanega dela zneska, ki bi ga Komisija morala plačati tožeči stranki na podlagi odpravnine.

Izrek

1. Tožba se zavrže kot očitno nedopustna.
2. R. Walton nosi svoje stroške in stroške Evropske komisije.

(¹) UL C 207, 20.7.2013, str. 58.

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL